

EL MERCADAL

44

ABRIL 2024

Corçà, Casavells,
Matajudaica i
Cassà de Pelràs

HORARIS/SERVEIS

AJUNTAMENT

De dilluns a divendres de 9:00 a 13:30
Dilluns de 17:00 a 19:30

CONSULTORI MUNICIPAL

Dilluns, dimecres i dijous de 9:00 a 13:00
Dimarts i divendres de 12:00 a 13:00

PUNT DE TROBADA

De dilluns a divendres de 10:00 a 13:30
Dilluns, dimecres i divendres de 15:00 a 19:00

PUNT DE TROBADA CASAVELLS

A convenir segons veïns

CORREUS

De dilluns a divendres de 9:00 a 10:00

CENTRE CÍVIC

Cada dia de 13:30 a 21:00
Cap de setmana: obert tot el dia
Dilluns tancat

MANCOMUNITAT

Dilluns, dimecres i dijous de 10:00 a 13:00
Dimarts de 10:00 a 14:00
Dijous de 16:00 a 19:00

LLAR D'INFANTS

De dilluns a divendres de 9:00 a 17:00

DADES D'INTERÈS

AJUNTAMENT 972 63 00 51
Fax 972 63 04 28
Email ajuntament@corca.cat
Web www.corca.cat

CONSULTORI 972 63 05 63

FARMÀCIA 972 63 00 83

CAP 972 64 38 08

**PUNT DE TROBADA
CORÇÀ** 972 63 00 72
arc@corca.cat
cultura@corca.cat
elmercadal@gmail.com

ESCOLA 972 64 00 79

PARRÒQUIA 606 24 05 74

SARFA 972 64 09 64

RENFE 902 24 02 02

LLAR D'INFANTS 972 64 06 61

MOSOS D'ESQUADRA 088

BOMBERS 085

GENCAT INFORMACIÓ 012

Anunciat

Aprofitem aquest espai per fer una crida a totes aquelles empreses que desitjarien col·laborar amb la revista com a anunciants.

	2 REVISTES	1 REVISTA
Contraportada	190 €	105 €
Quart de pàgina	100 €	60 €
Octau de pàgina	65 €	40 €

Aquests preus són sense IVA

EDITA: Ajuntament de Corçà

CONSELL DE REDACCIÓ: Gaietà Casaponsa, Benvingut Dalmau, Montse Dalmau, Carme Garriga, M. Carme Güell, Francesc Pacheco i Cristina Vos.

PORTADA: Detall de la pedra damunt la porta del casal de Corçà. (Montse Dalmau)

COL-LABORADORS: Entitats del Municipi, Lluís Aracil, Enric Frigola, Moisès Puig.

COORDINADORA: Carme Garriga.

IMPRESSIÓ I MAQUETACIÓ: Gisgraf, S.C. (La Bisbal) - Dipòsit legal: GI-1259-96.

Editorial

Ben retrobats, corçanencs, a aquesta nova edició, la 44ena del nostre estimadíssim Mercadal.

Algú podria pensar que treure un o dos números d'aquesta revista, cada any, durant 28 anys, no donen per tant i que aquesta estima que li professem a la publicació és injustificat. Però per altra banda, segur que trobem algú envaït per la nostàlgia que recorda amb enyorança els inicis de la revista a mitjans dels anys noranta. Quina autenticitat la d'aquells temps, on tot es vivia d'una altra manera. Abans es vivia millor que ara? Tenim idealitzat el passat? Què en penseu?

Aquesta és la nostra reflexió per engrescar-vos a seguir passant les pàgines de la revista.

Mireu, en una de les típiques trobades familiars que tenim a totes les cases, en Vicenç, el sogre, que ja té una edat, sempre diu que abans es vivia molt millor, que la vida era més barata, el menjar més bo, la gent més amable i que tot era molt més senzill i per rematar-ho sentència que l'aigua la beviem directament de l'aixeta. Què voleu que li digui jo? Té més raó que un Sant, però després em diu:

- *Nen, sintonitza'm bé el canal 48 de la televisió de plasma, que no s'acaba de veure bé i fan un programa de mecànica que no em vull perdre.*
- *Però si ets tu, que mires per damunt de les ulleres i el veus entelat- li dic-*
- *Però què dius?- em contesta- si no fa gaire em van fer unes ulleres per veure-hi de lluny i de prop i que canvien de color.*
- *Vols dir progressives i fotocromàtiques - contesto jo-*
- *Això, això, amb aquestes sí que hi veig bé!*
- *Vicenç, a veure si t'entenc, abans es vivia molt millor, però no pots viure sense la TV ni sense les ulleres. Te n'adones que t'has posat a comparar durant un minut i hi ha un munt de contradiccions?*

Ell assegura que preferiria no tenir la televisió, ni la tecnologia, ni les comoditats d'ara, i tornar al passat a viure, com ell diu, lliure.

No li contesto i començo a fer cops de cap, pensant en el diàleg que acabem de tenir i... si poguéssim viatjar al passat, tenint en compte els vicis i costums que la comoditat dels temps actuals ens han gravat, seríem capaços d'acostumar-nos a viure'n sense?

Sense congelador de 4 estrelles, sense assecadora, sense aire condicionat, sense llums de LED; sense targeta de crèdit, sense forn microones, sense smartphone o telèfon mòbil, sense WIFI, sense internet, sense cinema a casa... Uf! Quants "sense"!

De segur que no seria gens fàcil. Això sí, el Daró i el Rissec no serien tot l'any els camins de pedres que són ara.

Al cap i a la fi, qualsevol temps passat sempre va ser millor o no? Sigueu feliç@s!

La revista
"El Mercadal"
la pots trobar
a la web de
l'ajuntament

SUMARI

2	Horaris/Serveis i Dades d'interès
3	Editorial i sumari
4	Entrevista FRANCESC ALBORCH
7	Experiències i vivències CORÇANENCS D'AVENTURA
10	L'Ajuntament informa
16	Dia a dia
26	Marxa Popular de Casavells
28	Festa de Santa Cristina
29	Festa de Casavells
30	Festa de Cassà de Pelràs
31	Festa de Corçà
32	Les entitats parlen ESCOLA EL RODONELL
34	LLAR INFANTIL "LA BÒBILA"
35	CORAL DE CORÇÀ
40	CLUB PATÍ CORÇÀ
42	SENSE ENTREBANCS
45	GRUP D'ÀVIES DE CORÇÀ
48	GRUP DE DONES I LA MARATÓ
50	Article LES FONTS DE CORÇÀ
56	JORDI FONTANALS
58	LA HAVANERA LA PALOMA
60	LA MARIA DE CAN PARNAU
62	COM FUNCIONA UN CODI QR
63	Sabíeu que?
66	Recepta de cuina
67	Pensem i reflexionem
68	Sopa de lletres
69	El català correcte
70	Les 10 diferències

ENTREVISTA

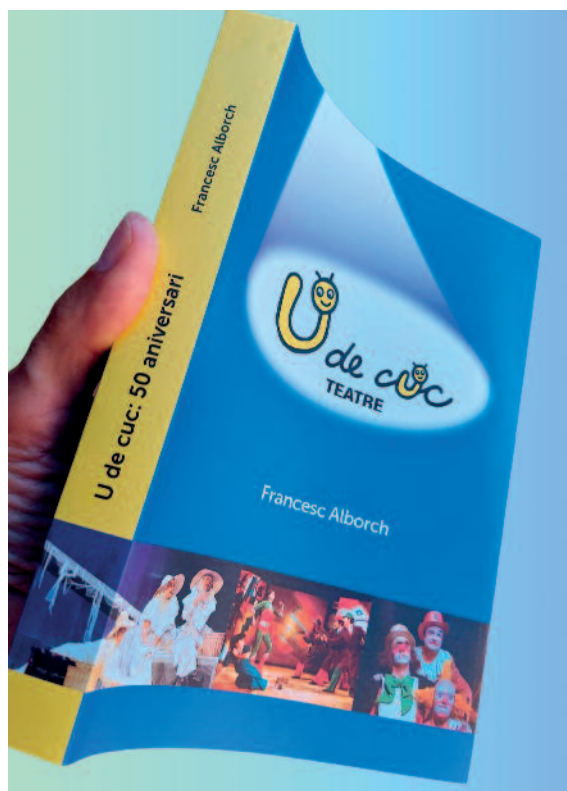
FRANCESC ALBORCH, el gran referent del teatre infantil a Catalunya

El dia 13 de setembre de 2023 es va presentar a l'Ateneu de Barcelona el llibre: *U DE CUC, 50 ANYS*, dedicat a tots aquells que durant els 17 anys de vida del grup (1972-1989) van participar amb el seu esforç i dedicació a les seves activitats, més de 300 persones van fer possible que U DE CUC fos el que va ser, possiblement el millor grup de teatre infantil en moltes dècades.

Francesc Alborch, nascut a terres valencianes, de ben petit se'n va anar a viure amb la família a Barcelona, on fins fa ben poc ha portat a terme tot un seguit d'activitats artístiques i literàries: actor de teatre, de cinema i de televisió, escriptor, traductor... Essent però la més rellevant la direcció d'espectacles teatrals, especialment adreçades a infants i joves. Durant les dècades dels anys 60 i 70, Alborch va ser el gran referent d'aquest gènere, en uns moments de gran creativitat i qualitat artística, tot i que a Catalunya no existien les subvencions, i el català era marginat. Però, com va passar amb el moviment de la Nova Cançó, l'arribada dels primers governs de la Generalitat va significar el seu declivi, s'havia de fer foc nou i ni la música ni el teatre per a nois i noies van aconseguir el suport que mereixia una trajectòria tan important fins aquell moment, feta a base de voluntariat, enginy i professionalitat.

Francesc Alborch, ja jubilat de la feina que va mantenir sempre en paral·lel a les seves activi-

Actor de teatre, de
cinema i de televisió,
escriptor, traductor...
Essent però la més
rellevant la direcció
d'espectacles teatrals,
especialment
adreçades a infants i
joves

tats artístiques, viu a Casavells de manera gairebé permanent, tot i que va arribar a les terres del Baix Empordà ja fa més de 40 anys. El gener de 2023 es va incorporar a la Coral de Corçà amb la qual ja ha fet diverses actuacions. Especialment interessant va ser la seva intervenció a la cantada d'havaneres de l'estiu a la Plaça del Rebot, on va introduir, entre peça i peça, petits retalls de la gran història de les havaneres a Catalunya, gènere que no essent autòcton d'origen ja forma part indiscutible del nostre patrimoni cultural popular.

Enginyer tèxtil de formació, feina que ha desenvolupat durant tota la seva vida laboral, la seva vocació teatral i artística, inalterable fins a l'actualitat, es va iniciar de molt jove. Com a actor va formar part del TEU (*Teatro Español Universitario*), GOGO (Institut d'Estudis Nord-Americans), JOCS A LA SORRA, Teatre d'investigació, TEC (Teatre Experimental Català), CNT (*Compañía Nacional de Teatro*). Però la petjada més forta que ha marcat la seva trajectòria, ha estat la de cofundador i director del grup U DE CUC, posat en marxa l'any 1978 i que va significar un gran revulsiu per al teatre català per a públics joves, per la seva innovació, la qualitat dels muntatges, les interpretacions, la modernitat de les propostes. En definitiva, per

la seva altíssima qualitat, comparable a la de les millors companyies de teatre per a adults. La seva popularitat arreu de Catalunya venia també de la col·laboració del grup de programes mítics de Televisió Espanyola a Catalunya com TERRA D'ESCUDELLA o QUITXALLA.

Tot i que la llista de muntatges com a director de U DE CUC és molt extensa, volem destacar títols com:

EL GRAN CLAUS I EL PETIT CLAUS, EL SOMNI DE BAGDAD, EL GRAN MÀGIC D'OZ, i especialment SUPER-TOT, amb text de Benet i Jornet, que en opinió de molts va significar la consagració del grup. D'aquest musical se'n van fer moltes representacions, es va enregistrar un disc de llarga durada i es va adaptar per a la televisió que, en emetre-la diverses vegades va aconseguir una difusió i un reconeixement molt notable.

Francesc Alborch, ara, n'ha fet un llibre, testimoni de l'alliberament de l'immobilisme social i la regeneració de l'escena catalana a través d'iniciatives dirigides preferentment als joves, segons Jaume Morales. O bé, com diu el gran savi de la llengua Albert Jané: Diuen, i és veritat, que tot el que no s'apunta s'oblida. En la lluita contra l'oblit, Francesc Alborch ha fet una gran obra, per a la qual li hem d'estar ben agraïts.

Enric Frigola Viñas

EXPERIÈNCIES I VIVÈNCIES

Corçanencs d'aventura

En primer lloc, salutacions als lectors del Mercadal i a tota la gent que ha participat directa o indirectament en l'assoliment del repte de recórrer en bicicleta i en solitari, l'antic "Camino de Santiago Catalán", conegut com el Camí de Sant Jaume, des de Corçà i fins la mateixa plaça de l'Obradoiro a Santiago de Compostela.

De tothom són conegudes les innumerables rutes derivades del pelegrinatge dels devots cristians cap a Santiago al llarg de la història, començant pel rei d'Astúries Alfons II (conside-

rat el 1r peregrí, ja al s.IX). La gent viatjava a peu i sense cap comoditat des d'arreu del país, per diferents motius relacionats amb la fe i el sentiment de culpa. Actualment, però, la pel·lícula és una altra.

Si bé és cert que del segle XIV al segle XX va baixar molt la mitjana de pelegrins, és a partir dels anys 90, quan, gràcies a una gran campanya de promoció per part del govern de Galícia, aquesta ruta Xacobeu torna a remuntar, sembla que de forma imparable. Com a conseqüència es produeix la recuperació

d'antigues rutes de pelegrinatge que havien quedat en l'oblit, entre elles la del Camí de Sant Jaume o camí Català.

Entrem en matèria...

Des que sorgeix la idea d'agafar la bicicleta de muntanya (sense ajuda motoritzada), la de tota la vida, des del garatge de casa, fins

aconseguir arribar a la porta de la Catedral de Santiago, engranant, no una, sinò tres rutes centenàries, transcorren 4 mesos, una mica més de 3 de preparació i 20 dies de pedalar amb les pertinences a coll.

Fet i fotut, es tractava d'arrossegar al llarg de 1325 kms (que és la distància que et certifiquen

Fer el “Camino”
no només és una
aventura, és una lliçó
de vida, una trompada
d’emocions:
de solidaritat, de fatiga,
d’alegria,
de descoberta,
de desconnexió,
d’amistat, d’amor
per la natura

a “la Oficina del Peregrino”, si el primer segell de la Credencial correspon al monestir de Sant Pere de Rodes), un pes addicional d’uns 20 quilograms. Res!, qüestió de mentalitzar-se...

Cal dir que la ruta original passava, com és lògic, pels llocs més habituals i més coneguts de culte religiós de cada territori (Esglésies, Catedrals, Basíliques, Ermites,...), des de Sant Pere de Rodes i fins Santiago de Compostela. En el meu cas, a l’iniciar la ruta des de Corçà, el primer lloc de culte que vaig anar a trobar va ser la Catedral de Girona...no es podria començar millor.

Si bé els motius de plantejar-se un repte així són molt variats, i també molt personals, el desafiament que representa, per la quantitat de coses que poden torçar-se al llarg de la ruta, afegeix un plus que augmenta el seu atractiu.

Una vegada presa la decisió, va arribar l’hora de la preparació, d’una preparació distribuïda en 3 parts igual d’importantes: la confecció específica de la ruta (etapes, quilometratge, desnivell, climatologia...); l’elecció acurada de tot el material (pes, utilitat i polivalència); i la preparació física i mental. Potser més important la preparació mental, ja que, si practiques alguna disciplina esportiva de forma regular, la

part física sempre serà menys costosa. I en aquest tipus d’activitats, no és el mateix anar acompanyat, que anar sol. Anar sol vol dir, no disposar de respostes clares a un munt de preguntes que comencen per i si....?”. Així que, la preparació mental és clau si volem superar reptes i assolir fites.

No us amoïneu, no tinc intenció d’explicar-vos les 20 etapes, són vivències que no es poden explicar... Però si que m’agradaria deixar constància del vessant més espiritual, del viatge interior, de la conversa amb un mateix, que suposa un repte d’aquestes característiques.

El camí, si el voleu fer, es divideix clarament en 2 parts: la primera des de Corçà fins Logronyo, aquesta part és la més dura si viatges en solitari i a ple estiu. No em vaig creuar amb ningú, que anés a peu o en bicicleta i que mostrés evidències que passaria la nit fora de casa. No hi havia indicacions, ni fonts, ni gaires llocs per pernoctar, així que va ser un bon moment de coneixença personal. Aquesta part la vaig fer en 9 etapes i pràcticament la meitat del quilometratge, però no recomano massa travessar els Monegros en plena onada de calor, on les ombres més altes són els romanís. La ruta la vaig començar el 8 de juliol, i ja veieu quins estius hem tingut aquests darrers anys!

La segona part, de Logroño a Santiago, segur que molts la coneixeu, forma part de l’anomenat “Camí Francès”, i està ple de gent, de serveis, d’hospedatge, d’hostaleria, d’indicacions... Aquí baixa el nivell d’aventura i puja el de turisme, però coneixes gent i gaudeixes del “*compartir*”, la clau de la felicitat per a molta gent.

Fer el “Camino” no només és una aventura, és una lliçó de vida, una trompada d’emocions: de solidaritat, de fatiga, d’alegria, de descoberta, de desconnexió, d’amistat, d’amor per la natura, de records, d’aprenentatges, i de superació personal, sobretot de superació personal.

Gràcies per haver llegit fins aquí i espero haver-vos ajudat a encarar aquell desafiament que us balla pel cap, i que no acaba de sortir.

Va, ànims, poseu fil a l’agulla, segur que ho aconsegiu!. Salut i “*Buen Camino*”.

Francesc Pacheco

L'AJUNTAMENT INFORMA

Festival Ítaca

El dissabte 10 de juny, a les deu de la nit, va tenir lloc el festival Ítaca al nostre municipi. L'esdeveniment va tenir com a artistes principals La Gran Xefla amb Fetus, i va aplegar a nombrosos artistes clau del panorama musical empordanès i de més enllà, que es van afegir al sextet per compartir cançons i emocions. La vetllada, presentada per Manel Vidal, va comptar amb les

col·laboracions de Joan Colomo, Cala Vento, Sanjosex, Mazoni, Quim Carandell (La Ludwig Band), Guineu, Les Salvatges, la violinista Marta Barbero (Riu) o Martí Plaja (Komando Moriles), entre d'altres. A la Plaça del Firal de Corçà s'hi van reunir més de 400 persones, que va poder gaudir d'una nit de cultura i diversió.

Visita Patrimoni

El passat 26 de juliol l'Alcalde, Raül Yruela, i la regidora de Patrimoni, Helena Thomas, van rebre representants i tècnics experts en Patrimoni i Cultura de la Generalitat, entre els quals hi havia el Sr. Josep Calatayud, Director dels Serveis Territorials, la Sra. Maribel Fuertes, arqueòloga territorial i la Sra. Olga Bas, arquitecta dels Serveis Territorials, per parlar de diferents aspectes que afecten el patrimoni de la zona.

En primer lloc, es va parlar de les opcions de preservar, mantenir i cuidar tots els espais que representen la identitat i la història del municipi. I, en segon lloc, de possibles maneres de posar en relleu aquest patrimoni tan ric, present al nostre municipi, ple de jaciments i espais arqueològics, edificacions o esglésies.

Ludum, Tercera Fira del Joc de Corçà

Va tenir lloc el dissabte 16 de setembre de 2023 a la Plaça del Firal. Aquesta edició amb noves activitats i tallers, amb la participació de diferents entitats del municipi i amb un èxit rotund de participació i diversió per a tots els públics.

Homenatge a la Gent Gran

Aquest any s'ha tornat a dur a terme l'homenatge a la Vellesa on van assistir 150 persones del nostre municipi i acompanyants. La jornada va comptar amb un vermut musical a la Plaça del Firal amb la Coral de Corçà, i la cercavila amb els Geganers de Corçà. Tot seguit un dinar amb concert i ball de fi de

feita. Enguany, des de la regidoria de Gent Gran, es va fer una recerca de fotografies dels anteriors homenatges celebrats des del 1960 i van ser exposades aquell dia.

A la pàgina 20 podeu veure la foto de l'acte a l'homenatge a la Vellesa 2023.

Cates arqueològiques a la zona de la nova escola

Durant el mes d'octubre es van fer treballs arqueològics al terreny on ha d'anar ubicada la futura nova escola, ja que es tracta d'una zona on era molt probable que s'hi trobessin restes.

Com a més rellevant, s'hi va trobar un mur i un forn, que daten d'època Iberoromana. D'aquesta manera, es posa de manifest que a Corçà, igual que a Ullastret, hi existia un poblat lber, malgrat que avui dia és i serà molt difícil saber quina extensió podia tenir. I per altra banda es va trobar una sitja, que no s'ha pogut datar.

Aquestes restes s'han estudiat, s'han documentat i s'han tornat a tapar per poder continuar amb el procés de construcció de l'escola nova.

Consells veïnals

Com cada semestre, el passat mes d'octubre es van dur a terme els quatre consells veïnals, a Corçà, Casavells, Matajudaica i Cassà de Pelràs.

Durant la trobada es va informar de l'estat dels diferents projectes de l'Ajuntament i també es

van recollir els suggeriments i les aportacions de tots els assistents.

Sempre estem molt contents de l'acollida i del retorn dels veïns, i aquesta vegada no ha estat una excepció. Us convidem a participar en els consells veïnals del proper mes d'abril.

CONSELL VEINAL DE CORÇÀ 2023

CONSELL VEINAL DE CASAVELLS 2023

CONSELL VEINAL DE MATAJUDAICA 2023

CONSELL VEINAL DE CASSÀ DE PELRÀS 2023

Consell d'Infants

El passat mes d'octubre es va aprovar per Ple el Reglament del Consell d'Infants, el qual és un òrgan consultiu de l'Ajuntament de Corçà que permet la participació dels infants a l'hora d'expressar les seves opinions i els seus interessos en tots aquells assumptes de la vida del municipi. El Consell està format per alumnes de 5è i 6è de l'Escola el Rodonell i té una du-

rada de 4 anys, amb la renovació anual dels membres.

El primer Consell d'Infants va tenir lloc el dia 10 de novembre, presidit per la regidora d'Educació, Mireia Ruiz, i els consellers que en formen part aquest primer any: la Joana Salvadó de 6è, en Joan Carol de 6è, l'Aina Haro de 5è i la Beth Sayols de 5è.

Pavimentació i enllumenat de la Plaça de l'Església de Casavells

Una vegada iniciats els treballs de reforma de la Plaça de l'Església de Casavells es van haver d'interrompre les obres a causa de la troballa de restes d'interès arqueològic. Per aquest motiu el passat 11 de desembre van començar els treballs arqueològics que pretenen catalogar els individus que han aparegut al paviment del voltant de l'església i recollir el màxim d'informació sobre les restes i el seu origen.

Dia a dia

ABRIL 2023

Cantada de caramelles pels carrers de Corçà, Casavells, Matajudaica i Cassà de Pelràs.

Sant Jordi: Venda de llibres i roses, coca i xocolata, concert i vermut poètic amb la coral de Corçà, a la sala municipal.

CONCERT SOLIDARI

15 d'abril
Sala Municipal
Corçà

17:00 - col·les geganteres
Geganters i bastaners de Corçà
i resta de Moneills

18:00 - Inici Concerts
Servei de bar i entrepans

Entrades anticipades 5€
www.entrapolis.com

Música per en Pitu
EN BENEFICI DEL SERVEI D'HEMATOLOGIA
DE L'INSTITUT CATALÀ D'ONCOLOGIA DE GIRONA
(HOSPITAL V. DR JOSEP TRUETA)

IDIB GI **Salut/** **ICO**
Institut Català d'Oncologia

amics d'en Pitu

PELUKASS

FREE WiWi

Ultimo Veneno

Verbena'm

HEAVY PER XICS

Ajuntament de Corçà

entrapolis!

Concert solidari música per en Pitu: en benefici del Servei de Hematologia de l'Institut Català d'Oncologia de Girona a l'Hospital Josep Trueta, amb **Pelukass**, **Ultimo Veneno**, **Verbena'm** i **Heavy per xics**.

MAIG 2023

1ª JORNADA DE PLOGGING A CORÇÀ

El plogging és una combinació de córrer o caminar recollint escombraries del nostre entorn.

DIUMENGE 7 DE MAIG DE 2023
AL PUMTRACK DE CORÇÀ
RECORREGUT D'UNS 7 KMS. APROXIMADAMENT

INSCRIPCIONS: DE 8:30 A 9:00H.
DONATIU: 2 EUROS (ADULTS)

El dinari recaptat anirà destinat a la participació de l'Oncotrail en benefici dels malalts de càncer

9:00h. Presentació de l'Associació Excursionista Corçà en Marxa
9:10h. Sessió d'escalfament
9:30h. Inici recorregut del plogging
12:00h. Vermut musical
Sorteig de regals

Hi haurà servei de bar! porteu el vostre got!

RECOMANEM QUE PORTEU GUANTS DE JARDINERIA (QUI EN TINGUI) I AIGUA DURANT EL RECORREGUT.

Organitza: ASSOCIACIÓ EXCURSIONISTA CORÇÀ EN MARXA
Col·labora: Ajuntament de Corçà, AEROSOL, DIVINUM, etc.

1a Jornada de plogging a Corçà: combinació de córrer o caminar recollint escombraries de l'entorn.

CORÇÀ · 21 de maig · 2023

XXIV MARXA del Puig Rodó

08:00 Sortida: 8 del matí
Plaça del Firal
Inscripcions: 8 €
Presencial: 1h abans de la sortida
Online: corca.cat

Marxa llarga 20 Km
Marxa mitjana 10 Km
Marxa curta 5 Km

Esmorzar i obsequi per als inscrits

Logos: Ajuntament de Corçà, GAC, ASSOCIACIÓ EXCURSIONISTA CORÇÀ EN MARXA, SERGLASS PELL, OUBES BTT, Diputació de Girona

14a Marxa del Puig Rodó, amb tres recorreguts de 5, 10 i 20 km respectivament, caminar gaudint del nostre preciós paisatge.

28 DE MAIG. ELECCIONS MUNICIPALS.

Resultats: FEM POBLE 6 regidories 427 vots.

SUMEM 3 regidories 193 vots.

PSC 0 regidories 11 vots.

Participació 64,01%.

JUNY 2023

Corpus a Casavells, catifes amb papallones.

Grup de dones de Casavells al casinet, amb les flors recollides.

Corpus a Corça
amb catifes dins
l'esglesia.

23 de juny arribada de la Flama del Canigó a Matajudaica, amb la lectura del manifest.

Sopar de Sant Joan a Matajudaica.

JULIOL 2023

Cinema a la fresca, amb les pel·lícules:
Homes de fum.
Padre no hay más que uno 3.
Free Guy.
Deu Meu, però que ens has fet.

Havaneres a la fresca amb la Coral de Corçà, a la plaça del Rebot.

SETEMBRE 2023

2a Festa d'Homenatge a la gent gran.

SETEMBRE 2023 - FIRA LUDUM

Tercera Fira del Joc a Corçà: FIRA LUDUM.

OCTUBRE 2023

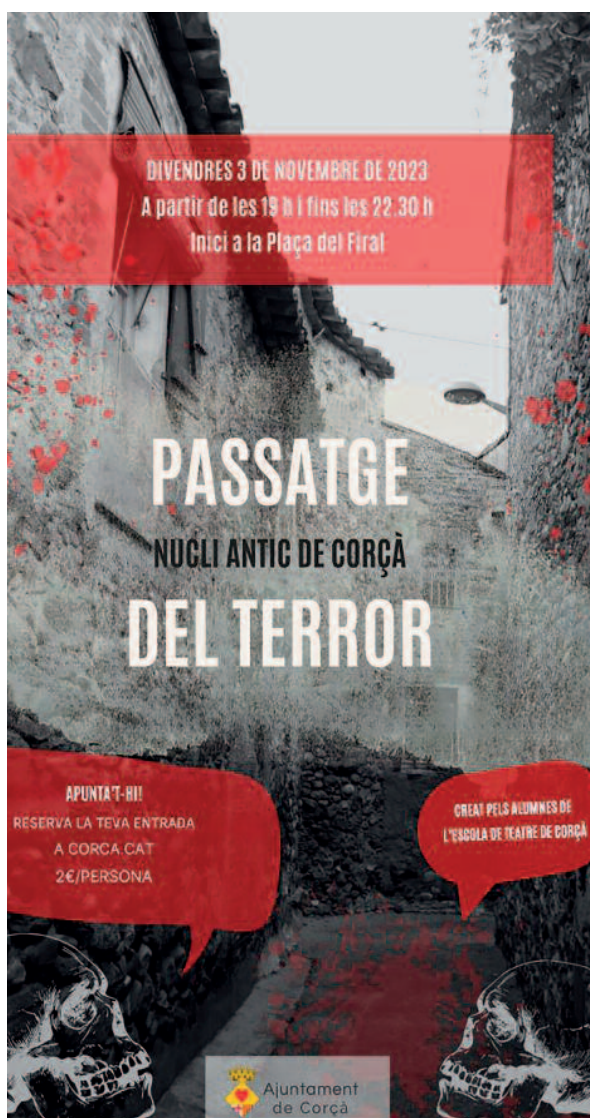

Castanyada terrorífica a Casavells i Matajudaica.

NOVEMBRE 2023

Castanyada a Corçà.

Passatge del terror al casc antic de Corçà.

Espectacle de màgia amb el Mag Lari "STRAFALARI".

DESEMBRE 2023

Festa de Santa Llúcia a Casavells.

Concert de Nadal

28a Quina de la colla geganter de Corçà.

1a cursa de Sant Silvestre de Corçà.

GENER 2024

Entrada de l'any 2024 a la plaça de Casavells.

Carter Reial a la plaça de Casavells.

Els Reis Mags a Casavells.

Festa de Sant Sebastià amb repic de campanes, grallers, Missa i vermut popular.

Marxa popular de Casavells 2023.

Caminada popular amb tres boniques rutes per respirar Empordanet i compartir els paisatges de tardor amb amics i família.

Festa Major de Santa Cristina 2023

Festa Major de Casavells 2023

Festa Major de Cassà de Peiràs 2023

Festa Major de Corçà 2023

LES ENTITATS PARLEN

ESCOLA EL RODONELL. Els jardiners i les jardineres de cinquè

El passat divendres dia 24 de novembre, els alumnes de la classe de cinquè de l'escola el Rodonell vam anar al carrer Marina a plantar flors i plantes.

L'Ajuntament hi havia instal·lat nou jardineres en forma de cor i ens havia demanat si els podíem ajudar a col·locar-hi diverses plantes. Hi vam anar amb l'Isclé i en Dani, els nostres mestres.

Un cop allà, ens vam organitzar en tres grups i cada grup es va encarregar de tres testos. A cada test hi vam col·locar 13 plantes: 6 tulipes, 6 margarides i 1 phormium. La tulipa és una planta originària del sud d'Europa, del nord d'Àfrica i de l'Àsia, n'hi ha més de 100 espècies diferents. Des de fa molts anys els holandesos les cultiven en grans quantitats i són molt apre-

La margarida és ornamental, nativa de Sud-àfrica, apreciada per les seves flors i n'hi ha de color blanc, lila, rosa, groc o taronja

ciades per les seves flors. La margarida és ornamental, nativa de Sud-àfrica, apreciada per les seves flors i n'hi ha de color blanc, lila, rosa, groc o taronja. El phormium és una planta originària de Nova Zelanda i pot tenir les fulles

verdes o vermelloses. Als testos, la distribució de les plantes va ser la següent: el phormium al mig, les margarides a tot voltant i les tulipes entre les margarides. Com que ja hi havia la terra, només vam haver de fer els clots per deixar-hi cada planta i llavors tapar-ho. Les eines que vam utilitzar eren les que tenim a l'escola i que habitualment utilitzem per les feines del nostre hort. Quan ja gairebé ho havíem acabat ens va venir a veure en Raül, l'alcalde de Corçà, per felicitar-nos i fer-nos una fotografia tots junts.

Prèviament, a l'aula vam treballar certs aspectes de les plantes: com les seves parts, què necessiten per viure, els passos a seguir per plantar-les o com els afecta la falta d'aigua, això últim és molt important perquè estem patint una gran sequera.

Escola El Rodonell

Llar d'infants La Bòbila

La Bòbila és una Llar d'infants municipal, petita i familiar, gestionada per l'empresa Orió Edu-Serveis i situada al terme municipal de Corçà, al Baix Empordà. Acollim infants a partir dels 4 mesos fins als 3 anys.

les activitats, potenciant així el seu desenvolupament psicomotor i emocional i les seves capacitats, establertes pel currículum de la primera etapa d'educació infantil.

Orió Edu-Serveis

La Llar concep l'infant com a ésser autònom, curiós i capaç d'aconseguir tot allò que es proposi. D'aquesta manera, l'escola aposta per una educació en valors activa, sostinguda per un projecte educatiu basat en el respecte i el ritme de l'infant, que situen el nen o la nena i el seu benestar emocional i físic, el centre de

CORAL DE CORÇÀ

Nit d'havaneres a Corçà

(28.07.2023)

La cantada d'havaneres d'enguany va ser força sorprenent i engrescadora gràcies a la voluntat creativa de l'actual directora de la Coral, la Sara Lozano. Sempre inquieta, es va proposar enriquir la cantada introduint dos nous ingredients: l'**informatiu** i l'**homenatge**.

Així, doncs, com a introducció i mentre els components de la coral –cantaires i músics– es col·locaven en els llocs respectius i afinaven els instruments, la veu en off d'en Francesc Alborch, relatava l'origen i evolució del que avui en diem havaneres. El seu text: *L'HAVANERA: UNA PEÇA MUSICAL D'ANADA I TORNADA* es pot llegir en aquest mateix exemplar.

Un cop finalitzat el preàmbul, s'iniciava la **primera part** del concert on les cançons *LA XALANA*, *BALADA D'EN LUCAS*, *BUSCA'M A L'EMPORDÀ*, *ULLS VERDS*, *A CAU D'ORELLA*, *MARINER DE TERRA*

ENDINS I LA PUNTAIRE anaven precedides d'una petita i aclaridora explicació, també en off. I en arribar la darrera cançó -amb la sorpresa agradable del nombrós públic- es va incorporar a la Coral el músic Jordi Carreras qui, amb la seva tenora va fer lluir, exclusivament en aquesta vetllada, la sardana *LA PUNTAIRE* (la que la punteja, no la que fa puntes de coixí).

A la **segona part**, després de recuperar forces amb un magnífic cremat preparat per en Jordi Pla, en Joan Ros, l'Albert Darder, en Cayetano (Gaietà) i en Genís, les introduccions a les cançons es van fer personalment ja que començaven els **homenatges** previstos:

A en **Josep Carreras i Llagostera** (1938-2012) qui, a part de ser un dels membres fundadors

del grup Alba (que va enregistrar per primera vegada *EL MEU AVI*, *UNA NINETA* i *LA COLOMA*, versió catalana de la popular *LA PALOMA*) fou també director de la Coral de Corçà durant molts anys.

La Sara Lozano li va dedicar aquestes paraules: *En Josep era un home de gran talent musical a qui li agradava molt la música i el cant. Passava moltes hores tafanejant i traient-li la pols a partitures d'altres temps, principalment d'autors bisbalencs i empordanesos, que ell tenia adormides a la memòria. Malgrat el seu posat seriós va aconseguir no només ser un gran director per a la Coral, sinó també un bon company i un gran amic.*

A na **Maria Mercè Botey** - la Sara va continuar dient- perquè en Josep no estava pas sol a l'hora de dirigir la Coral de Corçà. Sempre i en tot moment va tenir el suport de la seva dona, que l'acompanyava a tots els concerts i del seu fill, en Jordi, que sempre que podia li donava un cop de mà.

A na **Marina Pagès**, autora de la lletra i la música de *L'HAVANERA DEL COR SA*, que va compondre el 2015 i va ser enregistrada per la Coral de Corçà. Feia anys que no s'interpretava, però aquesta nit vam poder gaudir-la de nou amb les veus de la Coral, de la qual la Marina també en va ser directora durant molts anys. La Sara li va dedicar aquestes paraules: *Estimada i molt bona amiga, ens plau donar-te les gràcies per tots els teus anys de dedicació a la Coral, primer com a cantant i pianista i finalment com a directora. I pel teu servei al poble de Corçà.*

A en **Josep Garriga**, membre veterà de la Coral, que enguany va decidir escoltar les cançons en lloc de cantar-les, com havia fet durant més de trenta anys. Els seus excompa-

Finalitzada la Cantada, no podien faltar com a colofó, *EL MEU AVI* i *LA BELLA LOLA*, amb l'escuma blanca de mocadors onejant per tota la plaça del Rebot

nys el van investir amb la nova samarreta que en aquesta ocasió estrenaven i el van convidar a pujar a l'estrada per cantar plegats les darreres peces.

Tots els homenatjats van rebre un plat de ceràmica de La Bisbal amb l'escut de la Coral de Corçà.

En aquesta segona part es van poder escoltar les següents havaneres: *VESTIDA DE NIT-UNA NINETA*, *LA COLOMA*, *LLOP DE MAR*, *L'HAVANERA DEL COR SA*, *VELL PESCADOR* (amb la interpretació d'en Narcís Palet), *LOLA LA TAVERNERA* (amb intervencions d'en Moisès Negre) i *EL CANÓ DE PALAMÓS*.

Finalitzada la Cantada, no podien faltar com a colofó, *EL MEU AVI* i *LA BELLA LOLA*, amb l'escuma blanca de mocadors onejant per tota la plaça del Rebot.

Tot seguit la Sara va prendre la paraula: *No podem acabar la nostra actuació sense abans donar les gràcies a totes les persones que han fet possible aquesta celebració:*

A la Marina Pagès, a la Maria Mercè Botey i a en Josep Garriga, per la seva presència.

A la colla de bons homes que any rere any te cura del cremat tradicional.

A en Narcís Comas, músic i pianista de la coral.

A en Jordi Carreras, músic, per la seva col·laboració amb la tenora.

A en Joan Dalmau, pel seu suport amb la guitarra i la seva constant i eficaç gestió.

A la Montse Dalmau, per la creació continuada dels cartells dels concerts de la Coral.

A en Narcís Palet, en Moisès Negre i en Francesc Alborch per la seves intervencions.

A l'Ajuntament de Corçà, per tota la seva ajuda.

I a tot el públic, alguns arribats de llocs distants -Madremanya, Palamós, Barcelona, Casavells, Ullà, PortBou i molts altres- que ens heu acompanyat amb la vostra presència i encoratjat amb els vostres aplaudiments. Sense vosaltres les nostres actuacions no tindrien sentit.

Francesc Alborch

L'havanera: una peça musical d'anada i tornada

L'havanera es pot considerar una peça musical d'anada i tornada, perquè no va néixer a L'Havana, ni el seu origen és a Cuba, sinó a l'Anglaterra rural del segle XVII. Era una peça musical, només per ballar-la, que li deien "contradansa". D'Anglaterra va passar a França, a la cort de Lluís XIV, el Rei Sol (1638-1715). El seu net Felip V (1683-1746) la va introduir a la cort espanyola. Tant per a uns com pels altres era un ball de saló, elegant i cadenciós, per fer l'aleta a dames i cavallers.

Els marxants europeus que feien negocis al Nou Continent la van escampar per Llatinoamèrica. A Cuba es va fer molt popular, tant

entre la burgesia com entre el poble ras. Però, mentre la "contradansa" europea es ballava als salons elegants de L'Havana, al mateix temps, es barrejava amb els ritmes caribenys i criolls dels esclaus africans. En aquests ritmes s'hi van anar afegir cants. I l'amalgama de balls i cants, amb el temps, es converteix en el que ara anomenem "havanera".

Abans dels fets sagnants de la guerra per la independència de Cuba, al final del segle XIX, les havaneres van arribar a la Península, amb el nom de "*americanas*", gràcies als mariners dels vaixells que feien les rutes comercials entre Espanya i les Antilles.

Aquests mariners les cantaven en els bars i en les tavernes dels ports i a ells s'hi van afegir els pescadors de la zona, en un intent d'oblidar la gana i el cansament laboral. Eren cançons en castellà degut al seu origen, de ritmes enganxosos i fàcils de recordar.

En un altre nivell, les “*americanas*”, ara ja anomenades havaneres, es van fer famoses gràcies a les sarsueles, un espectacle musical molt popular al segle XIX i mitjans del XX, en el qual sempre s'incloua una d'aquestes peces. El públic benestant, que podia anar als teatres, les escoltava de grat i després les cantava a casa i en les tertúlies dels cafès.

Així, doncs, veiem com la contradansa havia tornat a Europa, ara convertida en havanera, i s'estenia com una taca d'oli pel continent. El seu ritme va ser motiu d'inspiració per a compositors molt importants i peça de concert per intèrprets de renom. Un exemple: George Bizet va incloure'n una a la seva òpera *CARMEN*. Sense ser-ne conscient va fer un plagiat de la música que va compondre Sebastian Iradier, el 1840, per una de les seves havaneres més famoses *LA PALOMA*.

Com queda exposat, les havaneres, sense abandonar els bars i les tavernes, van pujar als escenaris i a les sales de concert de la burgesia; però també les cantaven corals de treballadors, com els cors d'Anselm Clavé, i els orfeons donostiarres; les interpretaven solistes, bandes de música i orquestres simfòniques, però a Catalunya es mantenia la seva essència pregonada gràcies a grups petits, els “*tercetos*” en deien, que les cantaven acompanyats tan sols per una guitarra, un acordió o, fins i tot, sense cap tipus d'instrument.

L'havanera, com a tal, va anar superant el pas del temps però, arribant els anys cinquanta del segle passat, el costum de cantar-les va anar decaient. Ara bé, la publicació d'un *Àlbum d'Havaneres*, el 1948, en va afavorir la seva recuperació.

El 1966, l'acceptació popular va anar en augment gràcies a una colla d'amants d'aquest gènere, que va editar un llibre: *Calella de Palafrugell i les havaneres*. Va crear el grup Port-

Bo i va engegar La Cantada d'Havaneres a Calella.

La lletra de les cançons es mantenia en castellà fins que el 1968, l'ex militar Ortega Monasterio, nascut a Santoña (Cantàbria) compon la que es considera la primera havanera en català: *EL MEU AVI* que esdevingué, ves per on, un cant reivindicatiu. El fet de poder cantar en aquells anys seixanta i setanta, sota la dictadura franquista, *Visca Catalunya! i Visca el Català!* al final de cada tornada, donava un sentiment de país que poques cançons aconseguien. Encara que *El Català* tenia un doble sentit.

La font d'inspiració d'aquesta havanera va ser la següent:

En un vaixell anomenat “Montserrat” però que li deien “El Català” perquè cobria la línia Barcelona – Santiago de Cuba, el 1898, degut a la brega entre Espanya, Cuba i Amèrica del Nord, el van artillar amb un parell de canons. Comandat pel capità Deschamps va esquivar en diverses ocasions les ofensives de l'Armada Americana. Captivat per les gestes de “El Català”, l'Ortega Monasterio va escriure la lletra de *EL MEU AVI* rendint, a la vegada, homenatge al vaixell i al català, una llengua tan censurada en aquells anys seixanta. La va estrenar el grup Els Barrufets a la V Cantada d'Havaneres a Calella, l'any 1971. El grup Alba, de La Bisbal d'Empordà, la va enregistrar per primera vegada el 1973. Així, doncs, enguany fa 50 anys d'aquest esdeveniment.

Amb *EL MEU AVI* i, posteriorment, amb l'organització de la Mostra de l'Havanera Catalana, a Palamós, el 1981, Ortega Monasterio i un grup d'amics van propiciar l'aparició de noves cançons en català, una possibilitat a la qual s'hi van afegir nombrosos compositors, amb peces emblemàtiques.

En Castor Pérez ens diu: ***Cal tenir cura de les havaneres. Hem de fer que visquin molts més anys que nosaltres. És un tresor que hem heretat de qui ens precediren, i l'hem de lliurar net i polit a qui ens continuaran.***

Recopilació de documents i text:
Francesc Alborch

Club patí Corçà

Arriba una nova edició de la revista El Mercadal, i el Club Patí Corçà hi és també present escrivint unes línies sobre el retorn a les sessions de patinatge d'aquest nou curs escolar. Un nou curs que vam començar el dimecres 13 de setembre i una nova junta que s'encarre-

garà de la seva gestió i del seu bon funcionament. Així, doncs, amb l'estiu i les vacances, vam fer el traspàs i el canvi de les persones que formen recentment la nova junta, i des d'aquí volem agrair el treball i la dedicació de la junta anterior.

Així doncs, hem iniciat una nova etapa del CP Corçà amb il·lusió, compromís i amb ganes d'aprendre i de millorar, però sobretot de passar-ho bé.

Actualment el CP Corçà, el formen vint-i-quatre patinadores repartides en tres grups d'acord al seu nivell: dotze patinadores al grup C, sis patinadores al grup B i sis patinadores al grup A.

El grup C correspon a les patinadores que s'initien en aquest esport, on aprenen i es familiaritzen amb l'ús adequat dels patins sobre rodes.

El grup B el formen les patinadores que ja tenen unes nocions amb el patinatge així com s'endinsen també en l'aprenentatge d'algunes

figures més complexes com l'àliga, salts, l'àncora, entre altres.

I finalment el grup A, on hi trobem les patinadores que tenen més experiència i domini amb els patins, i practiquen salts i girs més complexos.

I finalment i des d'aquest petit escrit, volem agrair la feina de les entrenadores, la implicació de les famílies de les patinadores, així com també la col·laboració de l'Ajuntament de Corçà, ja que entre tots i totes fem possible la pràctica d'aquest esport tan emblemàtic, com és el patinatge sobre rodes al nostre poble.

Junta del CP Corçà
Instagram: @clubpaticorca
correu e-: clubpaticorca20@gmail.com

Sense Entrebancs

Sense Entrebancs 4x4 és una entitat que va començar com una colla d'amics, que en els nostres inicis, fèiem sortides i anàvem a trials 4x4 d'altres pobles.

El nom de l'entitat va sorgir un cap d'any a Molló, on vam realitzar una llista de propostes, i un cop ens vam haver menjat els raïms, vàrem escollir "Sense Entrebancs" com a millor

opció. Seguidament, vam decidir començar a fer adhesius, samarretes i dessuadores amb

el nom del grup amb la intenció de poder organitzar, en un futur, un trial al nostre poble.

No va ser fins l'any 2020 que vam crear l'entitat i vam començar a iniciar els primers preparatius per tal de poder-lo realitzar.

Necessitàvem un terreny, que vam aconseguir gràcies a un veí del poble. També ens calia el permís de l'Ajuntament, que en poc temps ens va ser concedit. Així doncs, fruit de l'entusiasme, la il·lusió, les ganes de treballar i l'ajuda de tots els col·laboradors, el vint-i-quatre de setembre de 2022 vam poder realitzar el 1r trial 4x4 a Corçà, el qual va tenir un èxit inesperat.

Enguany, la 2a edició, amb la popularitat que va agafar gràcies al primer trial, ha aplegat més d'un centenar de cotxes, i per tant, ha atret a més espectadors.

Cal destacar que és un acte que comporta molta feina. Els preparatius duren més d'un mes, ja que el camp on es fa el circuit, la resta de l'any és un camp de conreu. No obstant, per a nosaltres és totalment gratificant i satisfactori, al veure que, sobretot els veïns del poble de totes les edats s'hi senten atrets, ja sigui durant la preparació veient com transformem el camp, durant el trial per l'exhibició dels 4x4, per anar amb la mainada al "pump-track", o bé per venir a esmorzar o fer el toc al bar del circuit.

Estem molt agraïts als familiars, amics, empreses i gent del poble que col·laboren amb nosaltres per tal de fer que aquesta nova activitat sigui possible.

Sense Entrebancs

GRUP D'ÀVIES DE CORÇÀ

Taller de cognició, memòria i acompanyament

A Corçà totes les persones compten. I per això es realitzen una diversitat d'activitats encara- des als gustos i a les necessitats de cadascú. En aquesta pàgina volem centrar la mirada en el taller de cognició, memòria i acompanya- ment que fem. Es fa 3 cops per setmana: els di- lluns, dimecres i divendres de 15:30h a 18:30h.

"Aquestes hores em permeten des- connectar de les obligacions diàries, i compartir bones rialles i bons mo- ments"

En el taller trobem que no tenim participants, ni alumnat. Tenim una petita família, un cercle

de persones que fa que les hores passin ràpid i agradables, fent calli i creant un vincle molt bonic. És per això, que hi afegim l'adjectiu "d'acompanyament".

Parlem d'un taller on hi ha una gran diversitat de caràcters, de valors, i sobretot d'edats amb franges que engloben des dels 67 anys fins als 90.

En que consisteix? Què fem? Primerament, ens posem al dia de l'actualitat que passa al món, compartim notícies a nivell social, municipal i també a nivell personal. Ens escoltem unes a les altres, i ens interessem en els processos de cadascuna i fem xarxa donant suport emocional.

"Amb les activitats que fem, recupero aprenentatges que havia deixat enrere"

Tot seguit, continuem fent alguna fitxa. Són fitxes on hi trobem exercicis molt diversos i inclussius, sempre adaptats a les necessitats i capacitats de cadascuna. Fem sopa de lletres, sudokus en grup, exercicis cognitius, de memòria, de reconeixement, alguns d'artístics, de categories, etc.

"Els treballs que fem em permeten mantenir la memòria i fer servir parts del cervells, que potser no treballaria a casa"

"He canviat la soledat de casa meva, per una interacció constant d'experiències i donar pas a noves amistats"

Les experiències viscudes són sovint presents en els temes que debatem. És molt bonic i admirable veure com dones fortes com elles, han arribat a on són. I com gràcies a elles i a les seves petjades, tenim tot el que tenim, i som qui som.

Un cop ens hem posat al dia i hem fet debat, procedim amb petits exercicis de memòria, com repassar les dates d'aniversaris de totes, o fer cadenes de paraules de diferents categories, o bé fer alguna activitat de psicomotricitat amb les mans.

No sempre són activitats escrites. Sovint ho compaginem amb jocs interactius i cognitius, de creativitat, imaginació i memòria. Com per exemple: el Tangram, puzzles diversos, Speed Cubs, el Memory, el Dixie, el Lince, el Stop, el Tabú, el Just One, etc. Aprenem jocs nous i treballlem, mentre a l'hora ens divertim!

"Venint al taller, he après jocs nous que m'han aportat distracció i diversió"

Quan queda una horeta de taller, procedim a fer jocs dinàmics i divertits, per fomentar l'entreteniment, el treball en equip, i el raonament.

Puntualment, fem activitats lligades a altres entitats.

Per exemple, aquest any hem treballat amb Càrites en honor al Dia Mundial de sensibilització sobre el maltractament a la gent gran. El que vàrem fer va ser elaborar conjuntament un manifest i uns rètols, reivindicant els drets de la gent gran. Per fer-ho més visual i simbòlic ens vàrem plantar. Com? Plantant unes flors al Punt de Trobada per recordar-nos sempre aquests principis i aquests drets.

"Quan acaba el taller, fem descans o vacances, espero amb moltes ganes a començar de nou"

Paral·lelament als jocs i a les activitats, en el taller som una comunitat, petita i familiar, i ens agrada fer de tot, i no perdre cap oportunitat. És per això que celebrem els aniversaris amb berenars especials. També fem xefia i gresca quan s'acosta una data festiva, com per exemple, una xocolatada al Nadal amb quines i premis que portem.

Finalment, i seguint el fil de les aportacions i opinions que les dones han anat comentant al llarg de l'article, el taller els permet interaccio-

nar i socialitzar-se. També divertir-se, aparcar la rutina i les obligacions, i sobretot riure i sentir el caliu d'un acompanyament.

Aquest taller l'imparteix una monitora, amb la finalitat de transmetre el seu coneixement per un bon manteniment de la memòria, i evitar el deteriorament cognitiu. La finalitat és ajudar i aportar el seu granet de sorra. Però sovint acaba la tasca, on és la pròpia monitora que marxa

amb un nou aprenentatge, impartit per la gran experiència i saviesa que aporten aquestes meravelloses dones, que mai es donen per vençudes.

Us animem que ens visiteu!

Grup d'àvies de Corçà

El Grup de Dones de Corçà i la Marató de TV3

Passades la castanyada i les Fires de Girona, ben entrat el mes de novembre, apareixen per tots els racons del poble els cartells que reparteix cada any, per aquestes dates, el Grup de Dones de Corçà. És la convocatòria amb què se'ns convida a participar en les activitats programades per recaptar fons per a la recerca mèdica que finança la Marató de TV3.

Aquest any la recaptació de la Marató es destinarà a projectes d'investigació relacionats amb la salut sexual i reproductiva.

Després de les pertinents reunions de les integrants del grup queden definits els actes i activitats de la jornada, sempre adreçats a totes les edats i sense distinció de sexe, per fer efectiva aquesta iniciativa solidària al nostre muni-

cipi. Cal participar i col·laborar! A més a més, la diversió està assegurada!

Arriba el 25 de novembre, diada de Santa Caterina, i a la sala municipal de Corçà el Grup de Dones ho té tot a punt.

A primera hora, cap a les 10 del matí, tothom qui s'ho vol passar bé ballant té l'oportunitat de fer-ho. Els balls en línia ja són un clàssic als matins de la Marató a Corçà. És un bon exercici que cal compensar amb un got de xocolata desfeta i un tros d'alguna de les coques que es venen durant tot el matí al servei de bar.

Ballis o no ballis, la xocolata és deliciosa. I les coques... Quin bé de Déu de coques! N'hi ha de iogurt, de xocolata, de fruits secs, de mandarina, de formatge, i fins i tot sense gluten. Per donar i per vendre!

A les dues en punt, és l'hora de l'arrossada popular: amanida, arròs, postres, vi, aigua, gasosa, cafè i gotes!

Passada la sobretaula, la Margarita Ferrarós pren la paraula en nom del Grup de Dones per donar les gràcies als assistents i als col·laboradors. Així mateix, aprofita l'avinentesa per fer-nos quatre cèntims del sentit de la Marató, tot recordant els inicis d'aquests actes a Corçà.

Amb paraules senzilles però sentides, la Margarita arriba al cor de tots els assistents. Ens emociona especialment quan recorda les dones que malauradament ja no tenim entre nosal-

Grup de Dones de Corçà participa en les activitats programades per recaptar fons per la Marató de TV3

tres i que tant havien participat de la vida del poble, sobretot amb el Grup de Dones i els actes de la Marató. És igualment emotiva la salutació a la Pepita Arpa, una de les dones del grup, activa, animosa i amb empena, que no tenim tan a prop com voldríem però que aquest 25 de novembre hem pogut saludar.

Finalment, la mateixa Margarita presenta l'últim acte programat: la reposició de l'obra "Monòlegs de la Vagina", interpretada des de fa anys pel Grup de Dones de Corçà. No hi falten, per tancar aquesta diada, els comentaris d'algunes de les anècdotes viscudes durant la preparació i representació d'aquesta obra.

El Grup de Dones de Corçà ha aportat 940 euros a la Marató d'aquest any. Moltíssimes gràcies a tothom que hi va participar.

Maria Carme Güell,
Grup de Dones de Corçà

ARTICLE

Les fonts de Corçà

L'aigua és un bé preuat i fonamental per a la vida de qualsevol comunitat, d'això, no n'hi ha cap dubte. Que aquest recurs escàs el valorem més quan no en podem disposar tant com voldríem, és evident. Però sempre ha estat així? Sabem com era l'abastiment d'aigua a casa nostra fa unes dècades? I si mirem encara més enrere?

El municipi de Corçà i, és clar, molts d'altres adjacents, ha tingut sempre una relació conflictiva, per dir-ho així, amb l'aigua. O ens n'ha arribat massa, en el cas de les inundacions, o ens n'ha mancat, amb la sequera d'aquests últims anys que tots tenim present i que ha dificultat, per exemple, el rec de les hortes.

D'inundacions n'hi ha hagut algunes de ben asenyalades. Qui no ha escoltat la història del piano ballant tot sol dins l'envelat un dia de Festa Major? Era el setembre de 1963 i no és cap llegenda!

El segon dia de la festa, a l'hora del ball de nit, plovia amb ganes. Tot i això, res feia pensar en

el desastre que va succeir. Molts veïns varen desfil·lar abans d'hora cap a casa. Un d'ells, en Berto Casadevall, d'Anyells, explicava que aquella nit, veient el torrent de la Vallfreda ple de costat a costat i amb un metre d'aigua, va pensar: "Com deu baixar per Corçà!" Els Xur-recs també es varen desbordar. A més a més, uns troncs d'arbre a la llera del Rodonell varen fer d'escullera fins que la riera va rebentar. L'aigua va baixar amb força provocant una gran inundació a Corçà. El carrer del Sol es va negar fins al revolt, just al portal de can Carlos. Una part del carrer de la Font, la plaça del Firal, el Rebot i el carrer Major eren un autèntic riu. L'aigua va entrar a moltes cases cobrint fins a dos metres de la planta baixa. Les botigues varen quedar buides de queviures i plenes de fang. Per a poder salvar el que podien, els veïns ho enfilaven tot al primer pis, fins i tot el bestiar! Sense poder-hi fer més, bocois, botes de vi, cadires i d'altres pertinences suraven pels carrers. A l'envelat, el piano va quedar encallat a la porta d'entrada i l'aigua va escampar les ca-

Font de Cassà de Pelràs 1996.

diures per les hortes. L'endemà s'havia programat l'actuació de la Principal de La Bisbal. Evidentment, la festa es va suspendre.

També el pla de Belleses o el pla d'en Botó s'han inundat quan el Rissec o el Daró han sortit

Corçà i, és clar, molts d'altres adjacents, ha tingut sempre una relació conflictiva, per dir-ho així, amb l'aigua. O ens n'ha arribat massa, en el cas de les inundacions, o ens n'ha mancat, amb la sequera d'aquests últims anys

de mare. Si això succeïa, diuen que a Casavells es feien apostes per endevinar fins on arribaria la inundació!

Com bé sabeu, de recs, rieres, torrents, pous i fonts no en falten, altra cosa és si encara hi baixa gaire aigua. Comencem aquest repàs, doncs, per recs, rieres i fonts foranes, i més endavant recopilarem les fonts dels nuclis urbans.

Al nord-est del municipi, en una de les vies que porta a Cassà de Pelràs, hi havia una font de la qual ara no en queda cap vestigi. Tot i això, la gent com la Victòria de can Roc encara se'n recorda. Ella en diu la font de can Mingo; d'altres l'anomenen font de la Fontanella. Tant se val el nom, el que compta és que ja no raja! No gaire lluny d'aquest paratge, prop del mas Pagès, una altra font regava les hortes. Avui dia no queda ni font ni aigua! Des d'allà, el rastre dels canyers ens duu al torrent dels Xurrecs, i més avall arribaríem a la font del Llop, al veïnat d'Anyells, avui dia també desapareguda. Prop d'aquest indret, la Casa Caramany va construir-hi una mina que encara ara recull aigua i l'aboca cap a l'exterior. Aquest racó tothom el coneix, és la font del Cuní.

La riera Rodonell és esmentada ja en els privilegis concedits a la vila de Corçà pel rei Alfons el

Benedicció de la Font de la Plaça de Corçà.

setembre de 1442 i també el 1599, en un document signat per "lo sereníssimo Rey Don Felipe IV". Ambdós preceptes atorguen a la vila de Corçà la lliure disposició de l'aigua de la riera Rodonell, del Rissec i de la font del Llop.

La riera Rodonell neix al pla de Planils, prop de l'antic camí de Girona a Palamós, i recull les aigües d'alguns recs, de la font d'en Xarot, avui dia seca, i de la d'en Lilou. La riera Rodonell continua per Anyells, on fa anys feia girar el desaparegut molí de ca l'Esteve i, més enllà, a l'alçada de can Gleies, recollia l'aigua de la font del Canat, igualment desapareguda. La riera travessa mansament el poble i arriba hortes avall fins al Rissec que, com bé diu el seu nom, no destaca pel seu cabal.

El Rissec neix a les Gavarres, a la zona dels Àngels, i desemboca al Daró, al Pla de Belleses. Abans, però, al municipi de Corçà, recull les aigües dels torrents de Santa Cristina, al costat de la capella del mateix nom, i del de Sant Llorenç vora el veïnat de Santa Cristina fins a la zona industrial Rissec Nord. Ja fa anys, també s'enduia l'aigua del rec que brotava de la font del Llorer,

L'aigua dels recs, rieres i rius era essencial per a moure els molins i per regar els horts

als peus del Puntuí, una altra font que ja no apareix als mapes.

La Bogarrella, als peus de Casavells, serpenteja cap a l'est, passa per Matajudaica i aboca les aigües, quan en porta, a la riera del Molí d'en Caixà, i d'aquí al riu Ter. Temps enrere, a la Bogarrella, hi havia una font que brollava de la mateixa roca. S'hi baixava amb tres graons i amb l'aigua que ja portava i la que rajava de la font n'hi havia prou per a formar un rec on es podien pescar anguilles i penques. A més a més, d'aquest rec se'n treia aigua per a regar la terra i posar en remull la boga o balca i el cànem.

Maria Peracaula fent la bugada.

Un tram del camí de Casavells a Matajudaica transcorre paral·lel a l'Esquerrana, que més que una riera és un rec torrencial que neix al territori de Rupià i va a parar també a la riera del Molí d'en Caixà.

L'aigua dels recs, rieres i rius era essencial per a moure els molins i per regar els horts. Però, i a les cases? Com ho feien?

Els masos i la majoria de cases tenien com a mínim un pou propi, però amb aquest recurs no sempre n'hi havia prou per cobrir totes les necessitats, tant les de les persones com les del bestiar. Quan això succeïa, calia servir-se de l'aigua dels diferents pous públics que s'havien construït. Com n'era, de complicat!

L'aigua per cuinar i per a la higiene personal es pouava. Si no es disposava d'un pou, calia anar a buscar l'aigua, una galleda rere l'altra, als pous públics. Aquesta aigua, si s'utilitzava per a la higiene personal, s'escalfava en perols a la llar de foc o a la cuina de carbó per a poder-la passar més tard a la gerra i d'aquí a la palan-gana. Per rentar roba, si no hi havia safareig públic, aquest era lluny o es disposava d'un safareig a l'hort, calia anar a la riera. No era estrany trobar dones, encara als anys seixanta del

segle XX, rentant roba a la riera, sobretot si a casa hi havia mainada o malalts. Això sí, era feina de les dones que, agenollades a la riera, arran d'aigua, fregaven i picaven la roba sobre la fusta.

Igualment, quan es matava el porc era important disposar d'aigua per la mocadera. Es feien servir perols d'aigua bullent per netejar els budells, tant si es rentaven a casa com si es feia a la riera.

Deixem ara els torrents, rieres i fonts foranes i repassem breument els pous i fonts dels pobles

Font del pou Bo de Casavells.

A Casavells hi havia dos pous, el pou bo i el pou del bestiar. El primer pou/font construït l'any 1924 i restaurat l'any 1931, és al carrer Sant Joan. Se l'anomenava així per diferenciar-lo del que hi ha al camí del pla, prop dels horts, i que servia gairebé exclusivament per abeurar el bestiar. Dins del nucli urbà, al costat de l'antic Ajuntament, hi trobem també una font que es va construir l'últim terç del segle XX. A més a més, encara n'hi ha una altra al costat de la pista. És la font de la pista que recorda l'esforç

La font de can Cama. Avui desapareguda.

del poble de Casavells en la construcció d'aquest equipament. Era l'estiu de 1992.

A Cassà de Pelràs, la font pública està situada a la plaça sant Martí i sabem que es va construir per celebrar l'arribada de l'aigua potable a les cases del poble. Era l'any 1996! La font de Matajudaica es va construir arran de la remodelació de l'entorn de l'església, ja fa unes quantes dècades. A més a més, a l'entrada del poble havia existit un pou prop del parc infantil i a l'antic camí cap a Fonolleres fa anys hi podríem trobar la font dels Burros, avui només és al record dels més grans.

A Corçà totes les fonts provenen d'antics pous, exceptuant la font del parc de la plaça del Firal i la de la plaça de la Sardana.

De la primera en destaca la figura d'un gran monòlit de pedra, donat pel senyor Pere Font. La font es va construir l'any 1979 com a commemoració de l'accés del poble a l'aigua potable tretze anys abans. L'acte de benedicció va anar a càrrec del mossèn Josep Planes acompanyat dels capellans de les poblacions veïnes, Monells i Sant Sadurní de l'Heura, i presi-

dit per l'alcalde Josep Ros i les autoritats provincials encapçalades per Victoriano Anguera Sansó.

La font de la plaça de la Sardana va ser projectada durant el primer Taller de Tardor de Corçà, l'any 1987. És una obra dissenyada per l'Antònia Roig i pensada per a grans i petits, amb tres nivells de sortida d'aigua per tal que fos fàcil d'utilitzar per a tothom. Es varen fer motlles de fusta i s'utilitzà una tona de refractari, òxid de ferro, òxid de manganès i clorur fèrric.

La resta de les fonts de Corçà provenen de pous oberts a la via pública i reconvertits en fonts, per recomanacions sanitàries, tal com es va fer al pou de la plaça del Firal, al pou de la Torre del carrer Sant Sebastià, al pou del Roser, a l'entrada del Rebot, i al de Can Cama, al carrer Major. Aquesta última font, com d'altres que hem mencionat, també ha desaparegut.

El pou de la font del Roser va quedar al descobert durant les obres de millora del Rebot. Està situat al bell mig del carrer, davant de la font que duu com a distintiu un medalló amb la imatge de la Verge d'aquesta advocació.

Font de la pista de Casavells 1992.

Aquest era l'indret on acabava la processó del Roser, un dels actes de la Festa Major. Homes i dones formaven dues fileres, sempre separats, per acompanyar la imatge tot caminant pels voltants de l'església, passant per la font indicada i finalment tornant al punt d'inici del seguici.

Segons l'acta dels acords municipals amb data de 20 d'octubre de 1912, en aquesta font s'hi va col·locar una bomba americana model núm. 3 de metall amb tot l'aparell necessari per a poder funcionar a manera de pèndol. Tot aquest material es va comprar al senyor Ginés Creixell, que va ser qui va oferir les millors condicions, cent quaranta-tres pessetes i quaranta cèntims i una garantia de dos anys.

Dos anys abans l'Ajuntament havia fet gestions cercant pressupostos per calcular el cost de convertir cada un dels pous en fonts.

El pou de la Torre el varen construir els veïns. La manca d'aigua pel consum humà els porta a sol·licitar el corresponent permís per dur a terme l'obra. Era el 23 d'octubre de 1904. L'Ajuntament accedeix a la petició amb la condició que siguin els veïns els qui sufraguin el cost de l'obra i que, un cop acabada, sigui de propie-

El pou de la Torre el varen construir els veïns

tat comunal. Malgrat tot, en vistes de les dificultats que plantejava el projecte (va ser difícil trobar roca massissa, per exemple), va ser necessària la col·laboració municipal, que es concreta dos mesos més tard amb l'aportació de 63 pessetes per acabar l'obra.

El pou de la plaça del Firal el coneixem per diverses fotografies que mostren el seu estat abans de convertir-lo en font, entre 1912 i 1915, any en què es cobreix també el pou de la Torre i es converteix en font. Aquell mateix any es clausuren oficialment els pous públics de la vila i es notifica la prohibició absoluta de llençar aigua a la via pública.

Per últim, la font del carrer de la Font era de propietat privada i es va cedir al municipi per millorar-ne el control sanitari.

Maria Carme Güell Parnau

JORDI FONTANALS

Enèrgic, punyent, precís

Jordi Fontanals, des que jo el conec al Consell de Redacció del Mercadal, fins a finals del 2021, ha estat l'autor de posar per escrit el criteri de la revista, sempre sense signatura. Com ningú. sap que és el Mercadal: ... ***Com s'aconsegueix que la feina estigui ben feta, que sigui un èxit, que respongui a les expectatives d'aquells que han de rebre'l, es indispensable la passió, la creativitat, les hores de dedicació ... darrere hi ha el desig que els nostres veïns estiguin tant el dia com sigui possible del que passa al nostre estimat municipi i als seus pobles...***

(editorial del Mercadal 43 escrita per en Jordi), i amb aquestes paraules concloïa els més de deu anys de col·laboració desinteressada, punyent, enèrgica i transformadora amb la nostra revista.

Reunió i sopar de alguns components de la revista "El Mercadal", d'esquerra a dreta Carme, Gaietà, Jordi Fontanals, Carme i Francesc.

Solidari, compromès, altruista

Per ell sempre cal fer un pas endavant, una acció altruista social:

... gent que un dia decideix deixar una vida més còmoda i dedicar-se a ajudar perquè el patiment de milers de persones sigui més suportable, gent de professions diverses que per

Jordi Fontanals,
ha estat l'autor de
posar per escrit el criteri
de la revista, sempre
sense signatura

Editorial

Deuria ser a finals dels anys 80 del segle passat quan la Generalitat va engegar una campanya publicatòria amb l'objectiu: "La llengua nostra no té futur. La llengua ben feta no té futures". L'objectiu publicatòria que volia donar la campanya era: "Obligat a la llengua nostra".

Com s'aconsegueix que la llengua sigui ben feta, que sigui un bé, que respongui a les expectatives d'aquells que l'han de rebre? És independent o passiu, la llengua, se'n dona de si mateixa. No hi ha cap força que la llengua pugui canviar. És una llengua que canvia de si mateixa, que canvia de si mateixa.

Tot el que cal és que la llengua sigui ben feta, que sigui un bé, que respongui a les expectatives d'aquells que l'han de rebre. És independent o passiu, la llengua, se'n dona de si mateixa. No hi ha cap força que la llengua pugui canviar. És una llengua que canvia de si mateixa, que canvia de si mateixa.

Tot el que cal és que la llengua sigui ben feta, que sigui un bé, que respongui a les expectatives d'aquells que l'han de rebre. És independent o passiu, la llengua, se'n dona de si mateixa. No hi ha cap força que la llengua pugui canviar. És una llengua que canvia de si mateixa, que canvia de si mateixa.

Tot el que cal és que la llengua sigui ben feta, que sigui un bé, que respongui a les expectatives d'aquells que l'han de rebre. És independent o passiu, la llengua, se'n dona de si mateixa. No hi ha cap força que la llengua pugui canviar. És una llengua que canvia de si mateixa, que canvia de si mateixa.

Tot el que cal és que la llengua sigui ben feta, que sigui un bé, que respongui a les expectatives d'aquells que l'han de rebre. És independent o passiu, la llengua, se'n dona de si mateixa. No hi ha cap força que la llengua pugui canviar. És una llengua que canvia de si mateixa, que canvia de si mateixa.

Tot el que cal és que la llengua sigui ben feta, que sigui un bé, que respongui a les expectatives d'aquells que l'han de rebre. És independent o passiu, la llengua, se'n dona de si mateixa. No hi ha cap força que la llengua pugui canviar. És una llengua que canvia de si mateixa, que canvia de si mateixa.

Les nostres sinceres disculpes per retardar en la sortida d'aquest número de la revista B Mercadal, causes externes al nostre control de qualitat.

altruisme, per esperit de servei o qui sap, per mala consciència d'una forma de viure que troben fàcil, buida, banal, incompleta, volen donar el seu temps, esforç i il·lusió per ajudar a aquells que més ho necessiten... (editorial del Mercadal 23).

SUMARI	
Serveis	2
Editorial	3
Experiències i vivències	4
Dià a dia	6-11
Festa de Matallada i Casavella	12
Festa de Cana de Peirats i Planis	13
Festa de Cana de Peirats i Planis	14-17
Dià a dia	18-19
El català correcte	20
Entrevista	20-21
Sabieu que...	21
Les entitats parlen	22-23
Premsa i literatura	24-25
Articles	30
Temps en temps	31
Solidesa de diumenge	32
Receptes i passatges	33
El poble opina	34
Les 10 diferències	35

SUMARI

2	Horaris/Serveis i Dades d'Interès
3	Editorial i sumari
4	Entrevista JOAN PRAIS
8	Experiències i vivències ELS AJUDANTS DELS REIS D'ORIENT
10	Dià a dia
24	L'Ajuntament informa
27	Fotos Festa Major Casavella
28	Les entitats parlen ESCOLA EL RODONELL
30	CORAL DE CORÇA
32	LLAR INFANTIL "LA BOLA"
33	CORÇA EN MARXA
35	Història ELS REMENCES
39	Article CANY CLIMÀTIC I LA PEDREGADA
40	El poble explica LA ISABEL DE PLANIS
41	TROBADA A CAN TÓFOI
43	El poble opina AVIS VIATJERS
44	Sabieu que...
46	Recepte de cuina
47	Parlem i reflexionem
48	Mobscruents
49	Les 10 diferències
50	El català correcte

3

Democràtic, participatiu, exigent

Ens invita a un canvi de fer política: **... Hi ha un creixent moviment de pobles i ciutats que té com a finalitat aconseguir la implicació dels seus habitants en decisions que permetin una millor comunicació entre aquests i el seu ajuntament, ... se'ls hi diu procés de participació ciutadana...** (editorial del Mercadal 35)

AUTOCENSURA

Les recomanacions d'altres publicacions, les d'altres Ajuntaments, les de persones (generalment ben informades) l'especialment, la nostra, pot provocar en algú que cada dia estem veient: ha fet que ens haguem passat una bona estona canviant expressions, frases, títols, de la revista que tenim a les mans, pel que pugui passar. En definitiva, ens hem auto censurat, cosa que ens fa sentir molt malament.

editorial

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Experiències i vivències	4-5
Dià a dia	6-14
Articles	15-18
L'Ajuntament informa	17-19
Festa de Cana de Peirats	20
Festa de Casavella i Matallada	21
Festa de Cana de Peirats	22
Entrevista	23-24
Les entitats parlen	25-28
El català correcte	32
Receptes	33
Sabieu que...	34
Passatges	35
Tastets	35-38
El poble opina	39-40
Sense títol pel que pugui passar	41
Agenda	42
Les 10 diferències	43

Positiu, inconformista, company

Després de la pandèmia o davant d'altres grans entrebancs ens proposa: **... Així, doncs, què ens tocarà fer a nosaltres? Compadir-nos, pensar que som dissortats, és una manera de fer que no ens porta a lloc, ...preferirem ser positius i tirar endavant, sembla molt més sensat. Caldria fer-ho per nosaltres, pel nostre entorn més immediat per la gent que ens estima i a la qual estimem...**

En Jordi, compromès amb el llenguatge revisava tota la revista, mot per mot, espai per espai. Estaria d'acord amb el filòsof Heidegger: «Creiem que som nosaltres els que fem servir el llenguatge, mentre que el llenguatge és el mestre de l'home»

Gaietà Casaponsa

SEBASTIÁN IRADIER, un compositor oblidat

LA PALOMA, la més universal de les havaneres

El passat 2023 va fer 50 anys que un dels primers grups d'havaneres que es fan formar durant la dècada dels anys 1950/60, va enregistrar un vinil de llarga durada, tot ell de peces en català.

Es tracta del grup ALBA de la Bisbal, sorgit per iniciativa de Ramon Carreras. La majoria de les cançons que interpretaven eren de creació pròpia però n'hi havia una que va impactar especialment als aficionats de l'època: la primera versió en català de *LA PALOMA* (*LA COLOMA*), havanera composta durant el segle XIX, i que amb el pas dels anys ha arribat a ser coneguda a tot el món. Una adaptació molt ben traduïda al català i cantada de manera formidable pels components de l'esmentat grup, potser el millor durant molts anys.

LA PALOMA ha passat a la història com una composició d'Iradier, un músic basc molt viatger en una època en què poca gent podia fer-ho. Va conrear els cercles musicals més importants d'Europa així com de Mèxic i els EEUU, tot i que no hi ha cap document que acrediti una estada a l'Havana, com donen a entendre els primers versos de la cançó: **...Cuando salí de la Havana, valgame Dios... nadie me vio salir si no fui yo....**

També explica la història que Iradier va ser l'autor, no Bizet, de la famosa havanera de l'òpera *CARMEN*. Sembla que el tal Iradier copiava més que creava de nou, per la qual cosa també hi ha molts dubtes que les esmentades obres fossin de la seva autoria.

En qualsevol cas, a hores d'ara ja és patrimoni de la Humanitat, com ve demostra el documental que es va projectar a Corçà el passat mes de desembre, a iniciativa de la Directora de la Coral Sara Lozano, i amb el vistiplau de l'Ajuntament i la col·laboració de la Fundació Ernest Morató de Palafrugell. Es tracta s'una excel·lent producció de la cadena televisiva

Per LA PALOMA
no hi ha hagut
fronteres, i és un clar
exemple del poder,
però sobretot de la
màgia de la música

Franco-alemanya ARTE, que mostra com LA PALOMA ha arrelat profundament i de formes molt diverses en països de cultures tan diferents com CUBA, MÈXIC, EEUU, FRANÇA, ALEMANYA, ROMANIA, TANZÀNIA (tot i que n'hi podien haver figurat molts altres), com ha format part del repertori de les veus líriques més importants de la història, o dels més populars intèrprets de música lleugera i com ha estat la banda sonora de nombroses i importants pel·lícules des dels primers anys del cinema, fins ara mateix.

Per LA PALOMA no hi ha hagut fronteres, i és un clar exemple del poder, però sobretot de la màgia de la música.

Enric Frigola Viñas

Conversa amb la Maria de Can Parnau

He sortit de Mata amb bicicleta perquè feia una tarda esplèndida i l'aire era fresc, d'aquells que aclareixen les idees. He anat fins a la mota del Daró i he tombat direcció Casavells. M'he aturat a can Cagenet per veure si hi havia l'Eduard i la Mònica i m'ensenyaven la nova bassa, però no hi eren. Llavors he reulat una mica i he tombat cap a can Parnau, pel preciós camí que passa per sota uns arbres frondosos, de tronc gruixuts i fullam espès. A prop del mas, a la part del camí on ja no hi ha arbres, a ple sol, he trobat la Maria, la mestressa, que passejava amb la gossa, amb l'ajuda d'un bastó.

M'he aturat i he baixat de la bici per xerrar una estona amb ella. No fa gaire que ha sortit de l'hospital, l'han hagut d'operar, però ja es troba molt millor.

Jo que no havia hagut d'anar mai al metge -diu la Maria- no m'ho hagués pensat mai que m'hauria passat això.

No s'ho explica. Em diu que sempre ha estat una dona molt valenta, que no havia tingut mai cap malaltia, fins ara.

Però què hi farem. Si més no, ara puc fer passejades, que ja és molt.

Encara no va tan lluny com abans, però a poc a poc tot arribarà. En bicicleta, és clar, no hi pot anar, i compta que haurà de passar encara un temps abans no la pugui tornar a agafar.

La Maria anava tot sovint en bicicleta pels camins de la plana. La hi havia trobada moltes vegades, sobretot a la tarda, per la mota del Daró, o pels camins de vora casa seva, una dona gran de cabells daurats amb una bata

blava i, si feia fred, amb un anorac beix a sobre, les mitges també beixes i unes sabates fosques. Una bicicleta de les d'abans, de barra baixa, de senyora, sense marxes, de seient còmode. Anava lentament, gaudint del paisatge, de l'aire i de la llum, del soroll que fan les rodes al camí de sorra, pensant en les seves coses. Sempre ens saludàvem, ella amb un somriure dolç acompanyat d'uns ulls clars encara més dolços.

Em senyala el nou apartament que ha fet el seu fill, al costat del que ja tenien, per als turistes.

Tot ho fa ell -em diu- sap fer de tot, té molta traça. Se'n cuida de tot, dels animals, dels camps, dels apartaments... La gent que ve a passar uns dies estan encantats, els agrada tant sortir i trobar aquests camps! I queden parats del silenci que tenim aquí, sobretot a la nit. I dormen tan bé! -Somriu tancant els ulls i baixant el cap-

És conscient que som privilegiats de viure aquí, de poder gaudir d'aquestes tardes de tardor, d'aquestes xerrades al mig d'un camí sota l'escalfor del sol, sota un cel blau immens. Sí, a pesar de tot, som privilegiats. A pesar que a ella l'han hagut d'operar i que el seu home, en Ramon, no està gaire bé. Ja és gran i no es troba bé. A ella això l'entristeix molt.

Però què hem de fer -diu- sinó acceptar les coses com venen. Jo tinc la sort de viure en un lloc tan bonic i, a més, poder tenir un fill a prop.

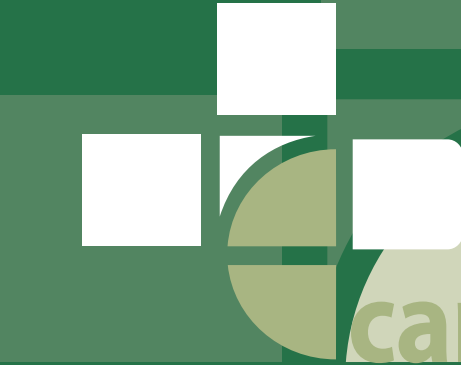
I m'explica que la Nuri, la seva jove, és una noia encantadora, han tingut una gran sort amb ella. La cuida molt, com si fos una filla, l'acompanya al metge sempre que fa falta, no en té cap queixa, al contrari.

La gossa, que ha estat tota l'estona voltant allunyada de nosaltres, ara s'acosta i la Maria l'amanya.

És molt bona aquesta, no pateixis que no farà res a ningú. Mira que els nens l'atabalen! Doncs ho aguanta tot, és la millor gossa que hem tingut.

La Maria vol continuar caminant una mica més, fins al final del camí, no pas més, perquè encara no en pot abusar. Jo haig d'anar en direcció contrària, per sota les Costes, cap als horts i el cementiri. Ens acomiadem contentes d'haver fet petar la xerrada, d'haver passat uns moments agradables. El sol ja va de baixada i les nostres ombres s'allarguen al terra del camí. Jo marxo amb el sol a l'esquena i ella el té de cara, però no per gaire estona, perquè aviat passarà per sota els freixes i els lledoners de vora el camí que li faran ombra.

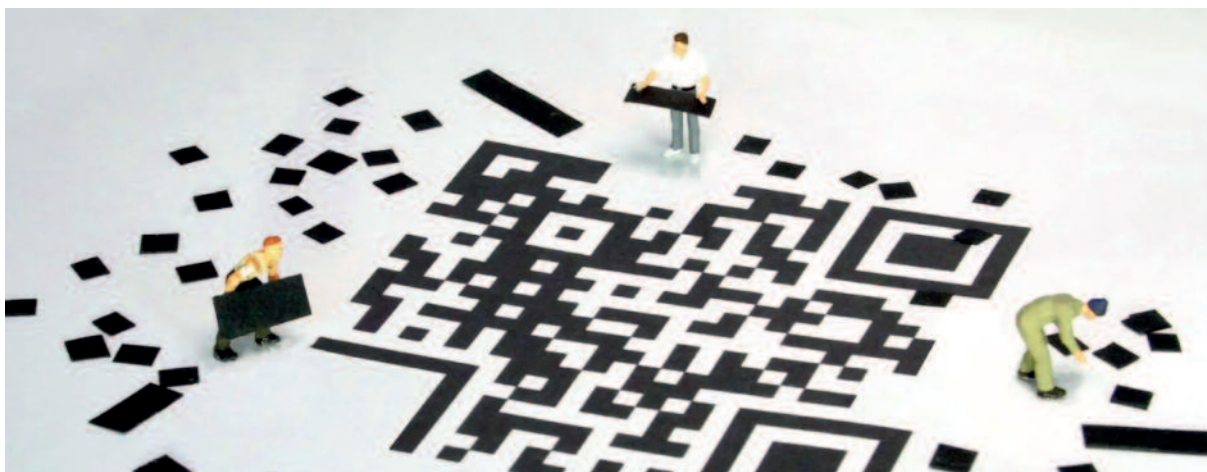
Lupe Martínez

farmàcia
carlescomas

Av. Costa Brava, 2
CORÇÀ (Girona)

Tel. **972 630 083**

Codi QR, la finestra màgica al món tecnològic

Els codis QR són com petites claus digitals que ens obren la porta a un món d'informació amb només un clic des de la càmera del telèfon mòbil o de la tauleta digital.

Són una eina versàtil i molt útil que podem trobar en molts llocs diferents, així com en bars i restaurants, en anuncis o cartells publicitaris, en targetes de visita, en productes i embalatges, en llocs turístics i museus, en el transport públic, entre d'altres.

Ara que ja saben què són i on els podem trobar, descobrim com funcionen!

Els codis QR ens poden adreçar a pàgines web, imatges, vídeos, documents... i per accedir-hi es fa escanejant el codi QR amb un telèfon mòbil o tauleta digital.

Passos bàsics per escanejar un codi QR

1. Disposar d'un dispositiu intel·ligent (telèfon mòbil o tauleta digital) amb càmera.
2. Descarregar una aplicació al dispositiu intel·ligent per a llegir els codis QR. Si busqueu a la botiga d'aplicacions del vostre dispositiu (App Store o Google Play) "Codi QR", trobareu diferents opcions. Algunes de les més utilitzades són "QR Code Scanner" o "QR Code Reader".

3. Un cop tingueu l'aplicació instal·lada al dispositiu, s'ha d'obrir fent clic a la icona corresponent.
4. Apuntar la càmera del dispositiu al codi QR que voleu escanejar. Segurament, haureu d'ajustar la distància i l'angle per aconseguir la millor lectura. Proveu apropar-vos-hi o allunyar-vos-hi fins que la lectura s'hagi fet.

5. Quan la càmera estigui apuntant cap al codi QR, l'aplicació de codis QR hauria de detectar i llegir automàticament la informació continguda al codi. Segurament, apareixerà una petita finestra amb un enllaç que, si hi cliqueu al damunt, us enviarà a la informació que conté el codi QR.

Cristina Vos

Sabíeu que...

UNGÜENTARIS AL MUSEU DE VIC

Al museu Episcopal de Vic s'hi conserven dotze ampolletes de vidre fumat, que consten com a originàries d'una sepultura romana de lloses descoberta a Corçà.

No hi ha constància de la data d'aquesta troballa ni del lloc concret. Al museu hi consta la donació del Sr. Josep Sala Moles a mossèn Guadiol l'any 1929 i també que les restes procedien de Corçà (Empordà) ⁽¹⁾.

Aquestes ampolles, de color verdós i anomenades ungüentaris, servien per guardar els olis, ungüents o pomades que s'escampaven sobre del cadàver, per mitigar els efluvis del cos del difunt durant les cerimònies prèvies a l'enterrament/incineració. Fig 1.

Algunes varen quedar deformades per l'acció del foc i d'altres possiblement per quedar-ne més allunyades, se'n varen salvar. Per això, tal com mostra la fig 2, es conserven en formes diverses.

Pel que es coneix fins ara podrien pertànyer a tres zones: a l'entorn de la capella de Santa Cristina que guarda restes romanes, a la zona de la vil·la del Puig Rodó o bé als voltants del veïnat de Santa Cristina on fa anys es varen trobar restes funeràries i recentment sembla ser que s'hi ha descobert un forn de l'etapa ibe-
roromana.

Fig. 1 - Ungüentari. MEV 8351

Maria Carme Güell

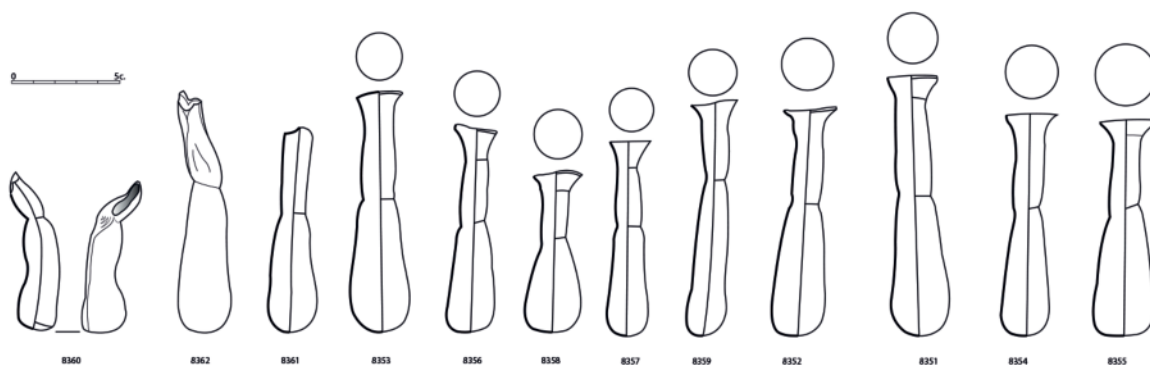
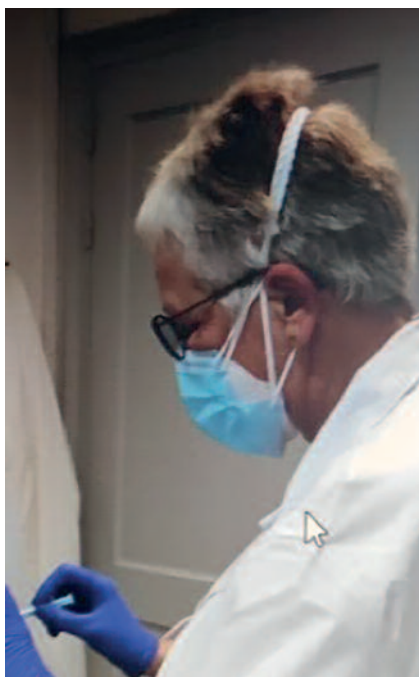

Fig. 2 - Ungüentaris procedents de Corçà (Baix Empordà). MEV 8351-8362

(1) Josep Maria Nolla Brufau, Marc Sureda Jubany. Quaderns del Museu Episcopal de Vic nº 4 any 2010.

COMIAT DE CONSOL PERACAULA

La Consol Peracaula, infermera al consultori de Corçà s'ha jubilat.

Consol, moltíssimes gràcies per la compressió, ajuda, professionalitat i dedicació als pacients de Corçà, Casavells, Matajudaica i Cassà de Pelràs. Gràcies pel teu somriure, per la paciència en les cures, vacunes, dietes... per la perseverança explicant-nos les bondats de l'exercici, **"és molt bo anar a caminar! Una persona s'ha de moure! No ens podem quedar quietes, no es gens saludable!"**

No sempre t'hem fet cas, però, malgrat tot, tu insisties. Ara, si voltes pels pobles veuràs com la teva insistència no ha estat en va, n'hi ha més d'un o una que t'ha fet cas!

Ben cert que si seguíssim més els teus consells, dietes i indicacions gaudiríem d'una millor salut.

Gaudeix ara de la merescuda jubilació, segur que ens trobarem caminant per l'Empordà i més lluny.

Maria Carme Güell

NOU METGE I ENFERMERA

Ja tenim nou metge de capçalera i una nova infermera al consultori municipal.

El doctor és el Sr. Àngel Guzmán Barrero encarregat de vetllar per mantenir o millorar la salut dels vilatans.

Benvingut al municipi Sr Barrero!.

Així mateix hi ha novetats al servei d'infermeria. Ara la titular és la Sra Patrícia Robirola Puig.

Benvinguda igualment al municipi.!

Els millors desitjos per a tots dos des de la revista El Mercadal. També els oferim aquestes pàgines, per tal que, si ho creuen oportú, puguin fer arribar els articles, missatges o escrits de salut a tots els veïns.

SABÍEU QUE...

En Salvador Batlle, tot un campió

Era el maig del 2020 i al número 38 de la revista El Mercadal, us informàvem de les activitats d'aquest campió de tir amb l'arc. En Salvador és una persona molt ocupada. El seu dia a dia és no estar quiet: els nets, la família, la cacera, la música i continuar practicant el tir amb l'arc.

El passat mes d'abril es va celebrar a Castelló de la Plana una competició d'arquers. Bé, a bodes em convides!. En Salvador amb els arcs i sense cap mena de mandra, cap a Castelló.

El 28, 29, i 30 d'abril hi havia convocats els millors arquers que competien en dos campionats: El "XI CAMPEONATO DE ESPAÑA IFAA-BOHUNTER" i el GRAN TROFEO IBÉRICO (Espanya i Portugal). El nostre veí, per segona vegada, va assolir el primer lloc del GRAN TROFEO IBÉRICO i la segona plaça en el XI CAMPEONATO DE ESPAÑA.

Enhorabona Salvador, ets un crac!

Sabem que tens entre mans diferents projectes de música que ben cert assoliràs amb molt èxit. Continua així i, sobretot, continua mantenint aquest caràcter afable, alegre, tranquil i amistós del que tant ens agrada gaudir.

Ma Carme Güell Parnau

RECEPTA DE CUINA de Francesc Pacheco

Saltejat de mongetes amb cansalada

Aquesta recepta és molt senzilla, gustosa i sana...i un molt bon primer plat. Som-hi:

Ingredients per a 4 persones:

- ½ kg de mongeta tendra rodona
- 300 g de cansalada curada.
- 6 ous
- Mitja cabeça d'all
- Oli d'oliva verge extra
- Vinagre de Mòdena

Com ho fem?:

1. Posem a bullir aigua i quan arrenqui el bull hi tirem sal, ben poca. Si no en poseu, tampoc passa res, la cansalada s'encarregarà de salar el plat.
2. Hi tirem les mongetes a trossos, no molt petits i esperem que estiguin "al dente" que diuen a Itàlia, i les deixem en una escorredora o colador gros, que quedin una mica seques (no les refredeu sota l'aixeta)
3. Escalfem oli en una paella i posem la cansalada tallada a tires transversals fins que estigui daurada.

4. Una vegada tinguem la cansalada a punt, hi afegim la mitja cabeça d'all (5-6 alls), trinxada i remenem fins que s'integri, però que els alls no es cremin, i retirem del foc.

Amb la nostra paella de fer ous ferrats, en fregim 6 i els posem en un plat gros, on els tallarem petits i els integrarem amb un bon raig de vinagre de Mòdena. Afegim la barreja d'ous a la cansalada i els alls, i tornem a arrancar el foc. De seguida que agafi temperatura hi afegim les mongetes i ho saltegem tot. Si les deixeu molta estona, deixaran anar aigua i us mullaran el plat. Pareu compte!.

Plat molt fàcil de fer i molt ric nutricionalment parlant. Ja sabeu que l'ou és un aliment completíssim i que les mongetes estan plenes d'antioxidants, fibra i vitamines.

I a més a més, és boníssim!

Que us aprofiti! Salut.

Pensem i reflexionem!

A vegades, a la vida, tenim dubtes de si estem fent les coses com caldria. Aquestes FRASES i DITES POPULARS, algunes molt de casa, altres escollides d'indrets propers i altres de molt llunyanes, porten totes un tret diferencial i poden ajudar a escollir les situacions del dia a dia per treure'n consells, experiències, ensenyaments i valors que molts hauríem de tenir. La majoria de dites són anònimes, d'altres no, però a totes he cregut convenient donar-los la mateixa importància per no desmerèixer a ningú. Tampoc se segueixen cap ordre cronològic.

- ✓ Una persona forta sap com mantenir en ordre la seva vida. Tot i amb llàgrimes als ulls, s'espavilarà per dir amb un somriure: Estic bé.
- ✓ Mai arruïnis el teu present per un passat que no té futur.
- ✓ Recorda, de vegades de qui menys esperes és qui et farà viure bones experiències.
- ✓ Confia en la gent, però tanca el teu cotxe amb clau.
- ✓ No desaprofitis una bona idea perquè no t'agrada de qui prové.

- ✓ No compres mai un matalàs barat, ens passem una tercera part de la nostra vida a sobre d'ell.
- ✓ No compres res elèctric en una fira.
- ✓ Aprèn a distingir qui són els teus amics, i els que no et convenen.
- ✓ Les persones més felices no necessàriament tenen el millor de tot.
- ✓ Si no et vols sentir frustrat no et posis obligacions impossibles.
- ✓ Un és el que és per la suma del que ha viscut.
- ✓ No esperis que la vida sigui justa.
- ✓ Camina sol i arribaràs ràpid, camina acompanyat i arribaràs lluny.
- ✓ Estima el que tens, abans que la vida t'ensenyi a estimar el que has perdut.
- ✓ La concòrdia fa créixer les petites coses, la discòrdia arruïna les grans.
- ✓ Hi ha gent que entra a les nostres vides per millorar-la, i d'altres que en surten per millorar-la encara més.
- ✓ No podem canviar les actituds dels altres, però podem escollir que no ens afectin.
- ✓ Equivocar-se és un defecte de tots, demanar disculpes una virtut de pocs.
- ✓ Entre les dificultats, s'amaga l'oportunitat.
- ✓ No esperis el moment perfecte, agafa el moment i fes-lo perfecte.
- ✓ No permetis que ningú t'insulti, t'humiliï o et faci decaure l'autoestima. Els crits són l'arma dels covards, dels que no tenen la raó.
- ✓ Riu i el món riurà amb tu, plora i el món et donarà l'esquena i et deixarà plorar.
- ✓ No es mesura el valor d'una persona per les seves robes o els bens que posseeix, el veritable valor és el seu caràcter, les seves idees i la noblesa dels seus ideals.
- ✓ El cor no parla, però endevina.
- ✓ Estreny la mà amb fermesa, i mira la gent als ulls.

Moisès Puig

Sopa de lletres

DELS CARRERS DE
CORÇÀ, CASAVELLS I MATAJUDAICA
de Gaetà Casaponça

- 11 NOMS HORIZONTALS
- 15 NOMS VERTICALS
- 9 NOMS INVERTITS
- 0 NOMS EN DIAGONAL
- 4 PLACES
- 13 CARRERS DE CORÇÀ
- 4 DE CASAVELLS
- 3 DE MATAJUDAICA
- 2 CAMINS I
- 2 PORTALS
- 20 LLETRES QUE FORMEN
PART DE DUES PARAULES,
- 2 ABREVIACIONS
INDICATIVES
- 0 ESPAIS BUITS, TOTES LES
LLETRES FORMEN PART
D'UNA PARAULA

P	L	A	I	V	U	L	F	U	T	C
R	U	M	G	A	R	B	I	N	R	A
S	A	N	T	A	M	A	R	I	A	D
E	S	U	O	L	I	N	A	O	M	I
B	P	R	R	I	G	Y	L	G	U	R
A	R	I	R	V	D	E	L	I	N	G
S	E	A	E	L	I	L	U	N	T	T
T	S	T	N	P	A	L	C	A	A	N
I	O	N	T	E	R	S	I	C	N	O
A	L	O	S	A	R	D	A	N	A	M
E	M	P	U	R	I	E	S	L	A	R

NOMBRE ROMANS

PEDRA DE RIU

PETIT, MENUT

1000
5000
50

11
100

SOLUCIONS A
LA PÀGINA
71

El català correcte

En el català correcte del Mercadal 42 fèiem referència a les locucions i frases fetes del català amb uns determinats verbs. Ara ens toca fer-ho amb les diferents parts del cos. Ens convé recuperar-les perquè les noves generacions ni les utilitzen ni en saben el seu significat.

CAP: anar amb el cap ben alt, anar amb el cap sota l'ala, anar cap cot o cap jup, cap de turc, de cap a peus, no tenir ni cap ni peus, pujar els fums al cap, tants caps tants barrets, tenir el cap espès, ballar pel cap, tenir molts pardals al cap...

•**MÀ:** anar amb el cor a la mà, anar de mà en mà, arribar a les mans, demanar la mà, deixar de la mà de Déu, posar les mans al foc, tenir per la mà, donar un cop de mà, tenir la mà trencada...

CARA: tenir molta cara, fer cara de pomes agres, tenir cara i ulls, caure la cara de vergonya, fer una cara nova, passar la mà per la cara, veure's les cares, portar-ho escrit a la cara...

DIT: anar com l'anell al dit, llepar-se'n els dits, no moure ni un dit, mamar-se els dits, tenir el dit a l'ull, tenir la vista als dits, no tenir dos dits de front...

NAS: arrufar el nas, ficar el nas pertot arreu, pujar la mosca al nas, treure el nas, tenir nas...

PEU: anar amb peus de plom, de cap a peus, fer una cosa amb els peus, ficar els peus a la galleda, no tenir ni cap ni peus, no tocar de peus a terra, pujar-hi de peus, donar peu...

COR: estar amb l'ai al cor, anar amb el cor a la mà, de tot cor, sortir del cor, arribar al cor, ser tot cor, fer el cor fort, veure's amb cor...

Benvingut Dalmau

INSTAL·LACIONS

B a h L

C. Jaume II, 33 - La Bisbal d'Empordà
C. Montgrí, 2 - Casavells - Corçà

MAS NEGRE

C/ Major s/n - Tel. 972 630 589

E-17121 Corçà (GIRONA)

info@salvimir.com - www.salvimir.com

Les 10 diferències

SOLUCIONS A LA SOPA DE LLETRES

HORIZONTALS:

1 PLA, Fluvià - 2 mur, GARBÍ - 3 SANTAMARIA - 4 OLI - 9 TER - 10 sol, SARDANA - 11 EMPÚRIES, ral

P	L	A	I	V	U	L	F	U	T	C
R	U	M	G	A	R	B	I	N	R	A
S	A	N	T	A	M	A	R	I	A	D
E	S	U	O	L	I	N	A	O	M	I
B	P	R	R	I	G	Y	L	G	U	R
A	R	I	R	V	D	E	L	I	N	G
S	E	A	E	L	I	L	U	N	T	T
T	S	T	N	P	A	L	C	A	A	N
I	O	N	T	E	R	S	I	C	N	O
A	L	O	S	A	R	D	A	N	A	M
E	M	P	U	R	I	E	S	L	A	R

VERTICAL:

1 SEBASTIÀ - 2 ASPRES, SOL - 3 NÚRIA, pont - 4 TORRENT - 5 av, vila, pl - 6 MIGDIA - 7 ANYELLS - 8 FIRAL, LLÚCIA - 9 UNIÓ, Canigó - 10 TRAMUNTANA - 11 CADÍ, Montgrí

P	L	A	I	V	U	L	F	U	T	C
R	U	M	G	A	R	B	I	N	R	A
S	A	N	T	A	M	A	R	I	A	D
E	S	U	O	L	I	N	A	O	M	I
B	P	R	R	I	G	Y	L	G	U	R
A	R	I	R	V	D	E	L	I	N	G
S	E	A	E	L	I	L	U	N	T	T
T	S	T	N	P	A	L	C	A	A	N
I	O	N	T	E	R	S	I	C	N	O
A	L	O	S	A	R	D	A	N	A	M
E	M	P	U	R	I	E	S	L	A	R

Els noms en minúscula indiquen que estan invertits.

LLETRES DOBLES: 1 A, V, F; 2 A, I; 3 S, A, N, T, A, M, A, R, I, A; 4 O, L, I, O, I; 5 L; 8 S; 9 T; 10 L, O, S, A, A; 11 P

SOLUCIONS AL NOMBRE ROMANS

PEDRA DE RIU: CÒDOL

PETIT, MENUT: XIC

SOLUCIONS A LES 10 DIFERÈNCIES

DISTRIBUIDOR OFICIAL

Delta

Cocinas Baño Habitat

CUINES
ARMARIS A MIDA
MOBLES DE BANY
PARQUETS
VESTIDORS

PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

DORMITORIS
TARIMES
PORTES BLOCK
INTERIORISME

www.basacomafusters.com

TALLER I MAGATZEM

C/ Montseny, 18
17121 CORÇÀ

EXPOSICIONS

Avda. Puig Negre, 2 - local 5
17111 VULPELLAC

Pl. Prudenci Bertrana, 7 baixos
17001 GIRONA

@basacomafusters – Albert 627 49 06 36 – Gerard 687 85 77 36

**Ajuntament de
Corçà**

Diputació de Girona